

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Moralia

Plutarchus

Francofurti, 1620

Parallela: id est historiarum Græcarum cum Romanis coniuncta recensio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1372)

PLVTARCHI

Parallela: id est historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἑπὶ παρὰ ἑλλήνων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν

LERIQUE existimant veteres rerum gestarum narrationes figmenta esse & fabulas, propter ea quod alienae sunt a communi opinione. Ego qui observassem posterioribus temporibus evenisse germana eorum quae priscis temporibus perhiberentur contigisse, collegi cuius antiquae rei gestae respondentem recentiore historiam, simulque autoribus nominatis exposui.

DATIS Perfarum satrapes, exercitu trecentorum millium ad Marathonem Atticae planiciem adducto, positisque castris, incolis bellum denunciauit. Athenienses sprete barbarorum multitudine, novem millia hominum miserunt, ducibus Cynagiro, Polyzelo, Callimacho, Miltiade. Collatis signis cum pugnaretur, Polyzelus aliquid humana conditione augustius conspicatus, est luminibus captus. Callimachus multis transfixus hastis, etiam mortuus stetit. Cynagiro, dum Persicam nauim receptui se dantem retinet, manus sunt amputatae.

ASDRUBAL rex Sicilia occupata, bellum Romanis indixit. Metellus a fenatu bello gerendo praefectus, vicit. in proelio L. Glauco patricius, dum nauim Asdrubalis detinet, vtranque amisit manum. Narrat hoc Aristides Milesius, primo libro rerum Sicularum: a quo desumptum hoc argumentum Diodorus Siculus tractauit.

XERXES 100000 hominum exercitu instructus ad Artemisium appulit, eiusque regionis incolas hostilia abs se expectare iussit. Athenienses conturbatis animis, Agesilaum Themistoclis filium misere exploratum, quanquam pater eius Neocles in somnis vidisset illum ambabus truncatum manibus. Is Agesilaus ubi pervenit habitu Persico ad barbaros, Mardonium quendam de regis stipatoribus, Xerxem ratus esse, interfecit: comprehensusque a circumstantibus, vincetus ad regem est adductus. Boue tum litaturus erat rex ad aram Solis. Ibi Agesilaus igni in ara excitato dextram imposuit manum, cruciatumque absque villo pertulit gemitu. vinculis proinde solutus, dixit: Tales sunt omnes Athenienses: quod si non credis, etiam sinistram imposuero. Xerxes metu concepto, in custodia eum iussit adseruari. Narratio est Agatharchidae Samij, libro Persicarum rerum secundo.

PORSENA Etruscorum rex trans Tiberim positus castris Romanos oppugnabat, comenatuque intercepto fame eos vrgebat. Inopia consilij tum laborante fenatu, MNCIVS de viris illustribus vnus, quadringentis consulum permissu assumptis aequalibus, habitu priuati hominis indutus amnem transijt: cumque satellitem regis videret militibus necessaria distribuere, regem ipsum esse ratus interfecit. Adductus deinde ad regem, igni, vt erat ibi paratus, dextram imposuit manum, doloribusque animose toleratis subridens:

ἦλθεν. ἰδὼν δὲ τὸ στρατοφυλάκειον τῶν τυράννων καὶ ἐπιτήδεια δίδοντα ποῖς στρατηγῶν, ὑπολαβὼν αὐτὸν τὸν Πορσιναν εἶπεν, ἀρτῆς δὲ ἐπιτὴ βασιλείᾳ, τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ γέζας τῶν δὴ γηθόνας ἐψύχων,

ΑΣ στρατῶν ἰσορείας, ὅθεν καὶ τὸ δόξα τῆς παρὰ ξέρξης, οἱ πλεῖστοι νομίζουσι πλάσματα καὶ μύθοις τυχερῶν δειρῶν ὅτι ἐγὼ καὶ ἐν τοῖς νῦν χρόνοις γεγονότα ὅμοια τὰ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς καιροῖς συμβεβηκότα, ὅξελεξάμην, καὶ ἐκάστῳ παρὰ ἑμαυτὸν νεώτερον ὅμοιον διήγησιν ὑπέταξα, ἀναγράψας καὶ τὴν ἰσορήσαντα ἀνδρῶν.

ΔΑΤΙΣ ὁ Περσῶν ἑβράπης, μὲν τεράκοντα μυριάδων εἰς Μαραθῶνα παρὰ γρόμιον πεδίον τῆς Ἀττικῆς, καὶ στρατοπέδου σάμνος, πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ ἑβάρβαροι πλήθους καταφρονήσαντες, ἐν ἀκίρην τοῖς ἐπέμψαν, στρατηγῶν ποιήσαντες, Κινάγιρον, Πολύζηλον, Κλημάχον, Μιλτιάδην. Συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως Πολύζηλος μὲν ὑπὸ ἀνδραγαθῶν φαντασίᾳ θεασάμενος, τὸ ὄρασιν ἀπέβη, καὶ τυφλὸς ἐγένετο. Κλημάχος δὲ, πολλοῖς παρὰ ἑμαυτὸν δόρασι, ἐν κέρως ἐστάθη. Κινάγιρος δὲ, Περσικῶν ἀναγρῶν ναὺν κατασχών, ἐχέροσπῆθη.

ΑΣΔΡΟΥΒΑΛ βασιλεὺς Σικελίαν καταλαβόμενος, πόλεμον Ῥωμαῖοις κατήγγειλε. Μέτελλος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου στρατηγῶν χεροποιηθείς, ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς νίκης τούτης, ἐν ἧ Ἀδύκιος Γλαύκων, δὴ γῆρας ἀνὴρ, τὴν Ἀσδρούβα κατέχων ναὺν, ἀμφοτέρως ἀπέβη τῶν χεῖρας, κατὰ τὸ ἰσορῆ Ἀρεΐδης Μιλήσιος ἐν παρὰ τῆ Σικελικῶν, παρὸ οὗ τὸ ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ὁ Σικελιώτης.

ΞΕΡΞΗΣ μὲν πεντακροσίων μυριάδων Ἀρτεμισίῳ παρὰ ὀρμίσσας, πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ ὑπολαβόμενοι, κατὰ σκοπόν ἐπέμψαν Ἀγισίλαον τὸν Θεμιστοκλέους ἀδελφόν, καὶ τὸν Νεοκλέους τῶν πατρῶν ἀντὶ κατ' ὄναρ ἐώρασεν ἀμφοτέρως ἀποβεβηκότα τῶν χεῖρας. παραλαβόμενος δὲ εἰς τὴν βαρβαροῖς ἐν γῆματι Περσικῶν, Μαρδώνιον ἕνα τῶν στρατοφυλάκων ἀνέλεν, ὑπολαβόμενος ἑξέρξην εἶπεν. Συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως, δέσμιος ἦρθη παρὰ τὴν βασιλείᾳ βουθυτεῖν δὲ τῶν παρὰ ἑμαυτὸν μέλλοντος ὅτι τὰ τῶν ἡλίου βωμῶν, τὴν δεξιὰν ἐπέθηκε χεῖρα, καὶ ἀσθενάκτως ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασιλέων, ἠλυθέρωθη τῶν δεσμῶν εἰπὼν, Γάντες μὲν τοιοῦτοι Ἀθηναῖοι εἰ δὲ ἀπειθεῖς, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπιθήσω. Φοβηθείς δὲ ὁ Ξέρξης, φερούσθαι αὐτὸν παρὰ ἑμαυτὸν, κατὰ τὸ ἰσορῆ Ἀγαθαρχίδης Σάμιος ἐν δόλτερον τῶν Περσικῶν.

ΠΟΡΣΙΝΑΣ Τούσκων βασιλεὺς, παρὰ ποταμοῦ Οὐμβρεως στρατοπέδου ἐπολέμησε Ῥωμαῖοις, καὶ τὴν ἀποσιπῶν φερομένην ἐπὶ τῆς Ῥωμαῖοις μέσῳ λαβῶν, λιμῶν τοῖς παρὰ ἑμαυτὸν ἐβύχε. τῆς δὲ συγκλήτου ὑπολαβόμενος, Μούκιος τῶν ἐπισημῶν ἀνὴρ λαβῶν τετρακροσίων ἀπὸ τῶν ὑποτάτων ἐμήλικας, ἐν ἰδιωτικῶν γῆματι τὸν ποταμὸν διέβη. ἰδὼν δὲ τὸ στρατοφυλάκειον τῶν τυράννων καὶ ἐπιτήδεια δίδοντα ποῖς στρατηγῶν, ὑπολαβὼν αὐτὸν τὸν Πορσιναν εἶπεν, ἀρτῆς δὲ ἐπιτὴ βασιλείᾳ, τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ γέζας τῶν δὴ γηθόνας ἐψύχων,

εμειδίασεν, εἰπὼν, Βάρβαρε, λέλυμα καὶ μὴ γέλης. καὶ ἴαθι
μας καὶ τὸ τε βαρβαρῶν ὄντας ἐν ᾧ στρατοπέδῳ, οἷ σε ἀνελθόν
τη πόλιν. ὃ δὲ φοβηθεὶς, ἀποιδὰς πρὸς Ῥωμαίους ἐποίησατο,
καθὰ ᾧ ἰσορῆ Ἀεσιείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ ἰσορῶν.

ΑΡΓΕΙΩΝ καὶ Λακεδαμονίων ὑπὸ Θυρέαπιδος χροῖας
πολεμουμένων, οἱ Ἀμφικτυόνες ἔκριναι πολεμῆσαι ἕκατέ-
ρος, καὶ τὴν νικησάντων εἶναι τὴν χώραν. Λακεδαμόνιοι μὲν οὖν
Ὀθρυάδην ἐποίησαν στρατηγόν, Ἀργεῖοι δὲ Θέρσανδρον. πο-
λεμουμένων δὲ, δύο ἐκ τῶν Ἀργέων παρειλείφθησαν, Ἀγί-
μορ καὶ Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἤφειλαν τὴν νίκην.
ἡρεμίας δὲ ὑπαρχοῦσης, ὁ Ὀθρυάδης ἐπιτίθεισας καὶ ἡμι-
κλάστοις δόρασιν ἐπὶ δόρυμνος, καὶ τῶν νεκρῶν σπράγγων ἀ-
σπίδας παρείλετο καὶ ἔσπαμον εἴσας, ἐκ τῆς ἰδίου αἵματος
ἐπέγραψεν Διὶ Ἑσπαίου χω. καὶ τὴν δύο εἶσαν ἐχόντων, οἱ Ἀμ-
φικτυόνες αὐτόπλαγ ἡρόδοτος Λακεδαμονίους παρῆνοισι,
καθὰ ᾧ Χρύσερμος ἐν τρίτῳ Πελοποννησιακῶν.

ΡΩΜΑΙΟΙ πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες, στρατηγόν
ἐχρησάσαν Μιαδίων Ἀμβλιρῶν. οὗτος καὶ τὴν καλου-
μένην Φορκιδίαν Κλαυδίας (ἐστὶ τὸ πῶς ἐνωτάτος) ἐνε-
δρῶθεις, ἴδης ἀπέδωκε λεγαῖνας, καὶ αὐτὸς χειρῶς ἴω-
θεις ἐπέσε. βαθείας δὲ νικτὸς ὀλίγην ἐπιτίθεισας, παρείλετο τῶν
ἀνηρημένων πολεμίων καὶ ἀσπίδας, καὶ εἰς τὴν αἶμα τὴν χεῖρα
βαπτίσας, ἔσπασε Ἑσπαῖον ἐπιγράψας, Ῥωμαῖοι καὶ Σαμνι-
τῶν Διὶ Ἑσπαίου χω. Μαίιος δὲ ὀπίκληθεις Λαμῆρης,
στρατηγὸς πεμψθεὶς, καὶ ἄλλοι ἡρόδοτος ἐπὶ τὸν τόπον, ἰδὼν δὲ
Ἑσπαῖον, τὸ οἰωνὸν ἀσμένως ἐδέξατο καὶ συμβαλὼν ἐκήρυξε,
καὶ ἀχμαλῶτον λαβὼν τὴν βασιλέα, εἰς Ῥώμην ἐπεμψεν, ὡς
Ἀεσιείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ Ἰταλικῶν.

ΠΕΡΣΩΝ μὲν πενταχθῶν μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
ἐρχομένων, Λεωνίδας ἀμὰ τριακισίοις ἐπέμψθη εἰς Θερ-
μοπύλας ὑπὸ Λακεδαμονίων. ὠχυρότητον δὲ ἐκεῖ ἐπέ-
κειτο δὲ τῶν βαρβαρῶν πλῆθος καὶ ὁ Λεωνίδας εἶπεν, ἰδὼν
τὴν βαρβαροῖς, Οὕτως εἰσάτε ὡς ἐν ἄδου δειπνήσον-
τες, καὶ ὀρμήσας καὶ τὴν βαρβαρῶν, καὶ πολλοῖς παρῆνοις δό-
ρασιν, ἀνέβη ἐπὶ τὴν Ἐρέξιν, καὶ τὸ δίαδημα ἀφείλετο. οὗ
ἀποθανόντος ὁ βαρβαρὸς τέμνη τὴν καρδίαν, καὶ ἄλλοι δα-
σῆαν, ὡς Ἀεσιείδης ἐν τρίτῃ Περσικῶν. ΡΩΜΑΙΟΙ πρὸς
Ποινεῖς πόλεμον ἔχοντες, ἐπέμψαν τριακισίοις, καὶ στρατηγόν
Φάβιον Μάξιμον. συμβαλὼν δὲ ἀπέδωκε πύλας, αὐτὸς δὲ καί-
ειας ἴωθεις μετ' ὀργῆς ἐπὶ τὴν Ἀνίβαν ὑπέστη, καὶ κατελὼν
τὸ δίαδημα, σιναπέθανεν αὐτῷ, καθὰ ᾧ ἰσορῆ Ἀεσιεί-
δης ὁ Μιλήσιος.

ΚΑΤΑ Κελαμὸν πόλιν τῆς Φρυγίας χάσμα μὲν ὕδα-
τος ἡρόδοτος, πολλὰς οἰκίας ἀνδρῶν εἰς τὴν βυθὸν εἴλ-
κυσεν. Μίδας δὲ ὁ βασιλεὺς χησομὸν ἐλάβεν, εἰάν ὁ ἡμιώτα-
τον ἐμβόδη, σιναπέθανεν ὁ δὲ χησομὸν καὶ σπέρου ἐμβα-
λὼν, ὅθεν ἐβόηθησεν. Ἄγχουρος δὲ ὁ Μίδα λογισάμενος
μηδὲν εἶναι ἡμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς ἀνδραπένης, δίδω
πλάσας ᾧ ἡμιώσαντι, καὶ τὴν γυναικί Τιμοθία, ἐφιππος εἰς
τὸν τόπον τῆς χάσματος ὑπέστη. σιναπέθανεν δὲ τῆς γῆς, χη-
σομὸν ἐποίησεν, Ἰδαίου Διὸς ἀψάμενος τὴν χεῖρα. οὗτος ὁ
βυθὸς παρὶ ἐκεῖνον τὸ κρηθὸν ἐν ᾧ τὸ χάσμα σιναπέθ
νάσαι, λίθος γίνεταί τῆς δὲ ὠεισμένης παρῆνοις, χησομὸς ὁραται, ὡς Κελαμῶν ἐν δεινῷ Μετα-
μορφώσων. ΔΙΑ μέσης τῆς ἀγορᾶς ῥέων ὁ Τίβερις δία μίλων Ταρόου Διὸς, μέγιστον ἀπέρρηξε χάσμα, καὶ πολ-
λὰς οἰκίας ἐβύησε χησομὸς δὲ ἐδόθη ληξέσθαι, εἰάν ὁ ἡμιόν ἐμβόησιν. τῶν δὲ χησομὸν καὶ σπέρου ἐμβαλὼν ταν,

A Soluar, inquit, Barbare, etiam te invito. scito enim
in castris cccc esse qui te ad necem quærunt. Ter-
ritus Porfena pacem cum Romanis fecit. Refert
Aristides Milesius tertio historiarum libro.

ARGIVIS & Lacedæmonijs de agro Thyreatico
altercantibus, Amphictyones pugna vtrinq; lecto-
rum hominum rem decernendam censuerunt, vi-
ctorique agrum detulerunt istum. Lacedæmonij à
sua parte OTHRYADEM summæ rei, Argiui THER-
SANDRVM præfecerunt. Prælio de Argivis duo su-
perstites fuerunt Agenor & Chomius, qui de vi-
ctoria ciuibus nuncium attulerunt. Facta autem

B quiete, Othryades etiamnum viuens, fultusque ha-
stilibus semifractis, mortuorum scuta abstulit, tro-
phæum erexit, suoq; sanguine id Ioui trophæorum
tutori inscripsit. Integrata lite Amphictyones in rem
præsentem venerunt, litemque secundum Lacc-
dæmonios dederunt. Sic Chrysermus libro tertio
rerum Peloponnesiacarum.

ROMANI bello Samnitico ducem exercitus crea-
uerunt Posthumium Albinum. Is in angustijs, quæ
Caudinæ furcæ dicuntur, circumventus hostium
insidijs tres legiones perdidit, & ipse vulnere graui
accepto cecidit. Intempesta nocte iamiam moritu-
rus, hostibus occisis scuta ademit, trophæum statuit,

C manuque in sanguinem intincta inscripsit, Ioui tro-
phæorum vindici de Samnitibus Romani posue-
runt. Fabius autem Gurges cognomento missus
cum copijs, vt ad locum venit, viso trophæo omen
arripuit, commissoque prælio vicit hostes, regem-
que eorum captum Romam misit. Ex Aristidis Mi-
lesij Italicorum tertio.

Cum Persæ in Græciam adduxissent 100000 ho-
minum exercitum, missus est Leonidas à Spartanis,
cum ccc militibus. Is ingruente prandentibus bar-
barorum multitudine, ijs conspectis dixit ad suos:
D sic prandete, vt cœnaturi apud inferos. factoque in
barbaros impetu, multis confixus hastis in ipsum
Xerxem contendit, eique diadema auellit. Mortui
cor barbarus secans, hirsutum reperit. Aristides pri-
mo Persicarum rerum.

ROMANI bello Punico trecetos miserunt, duce Fa-
bio Maximo. Is cõferta pugna oēs amisit: ipse lethali
affectus vulnere in Annibalē irruit, diadema ei de-
traxit, cumq; eo mortuus est. Ita Aristides Milesius.

AD Celēnas Phrygiæ urbē hiatu terræ cum aquæ
illuvie orto, multæ domus vna cū habitatoribus in
profundum abreptæ sunt. Midas autem rex oraculo
accepto, si preciosissimum inijceret, fore vt hiatus
E coiret, auro argentoque iniectis nihil profecit.

ANCHVRVS autem Midæ F. cogitans preciosius
anima humana esse nihil in vita, amplexu dato ge-
nitori & vxori suæ Timotheæ, eques in hiatusm lese
deiecit. Cum autem in se coiuisset terra, auream
Midas eo in loco posuit aram, eamque manu tan-
gens Ioui Idæo consecrauit. Hæc ara circa id tem-
pus, quo hiare terra solebat olim, lapidea fit: stato
isto tempore elapso, aurea visitur. Autor Callisthe-
nes libro transformationum secundo.

PER medium forum fluens Tiberis ob iram Io-
uis Tarfij, ingentem aperuit hiatus, multasque ab-
forpsit domos. Oraculo moniti finē fore, si precio-
sam rem inijcerent, aurum & argentum iniecerunt.

F

Sed Cy-
tentia or-
torem f-
suolque
Ducit
bus, ag-
ptam in
xa, in lau-
reretur
hauit
cta. Si
bus.
ROM
tam gere
milio Pau-
virum ille
re hauriri
mo diuini
sumit, &
æde edita
tuit, victo
Romam m
quo Pyrrh
Epirotica
PYRA
Bæotos ge
scens vici
discerpsit,
rachmæ di
hinnum e
bro de Flu
TVLLI
gestit contr
fetus, ac pr
bani se ad
ptos adortu
alligatum d
rum.
PHILI
gnaturus, d
tendit, sagit
& dixit.
After leth
Philippus re
eo vulnere
corum.
PORS
caltris bellu
meatus sul
tem Co
pontem, hol
tudineq; e
tem rescind
hibuit. sagi
abfecit, & ad
rum Italicar
FABVLA
vius, ab Era
SATVRN
eius Entoria
egenuit lar
autem vini
hospiti suo,
ret. Quod c
grauiore cor
venenum el
tuerunt. filij

Sed CVRATIVS vnus de primariis iuuenibus sententia oraculi intellecta, animamque istis præstantiorem sentiens, eques seipsum in hiatum immisit, suosque calamitate soluit. Aristides XL. Italicorum.

Ducibus qui cum Polynice erant conuiuanti- bus, aquila deuolans hastam AMPHIARAI raptam in sublime aduexit, inde dimisit. ea terræ infixæ, in laurum est mutata. Postridie bellum cum gereretur, eo loco Amphiarus vna cum curru terra hauſtus est, vbi Harma vrbs nunc est à curru sic dicta. Sic Trifimachus libro tertio de conditis vr- bus.

ROMANIS bellum aduersus Pyrrhum Epiro- tam gerentibus, oraculo victoria promissa est Aemilio Paulo, si aram posuisset eo loco, quo videret virum illustrem aliquem vna cum curru hiatu ter- ræ hauriri. Triduo post VALERIVS Conatus, ho- mo diuinus, per somnium iussus vestem pontificiã sumſit, & in aciem suos eduxit, ac magna hostium cæde edita à terra absorptus est, Aemilius aram sta- tuit, victoriaque potitus CLX turrigeros elephantos Romam misit. Ara ista vaticinatur sub id tempus, quo Pyrrhus est victus. Scribit hoc Critolaus tertio Epiroticarum rerum libro.

PYRÆCHMES Euboensium rex bellum in Bœotos gessit. Hunc Hercules etiamnum adole- scens vicit, pullisque equi alligatum in duas partes discerpsit, in sepultumque abiecit. Locus pulli Py- ræchmæ dicitur. situs est ad flumen Herculeum, & hinnitum equis bibentibus edit. vt scriptum est li- bro de Fluminibus tertio.

TULLVS Hostilius Romanorum rex bellum gessit contra Albanos: quorum rex erat Metius Fu- fetius, ac prælium sepius distulit. Semel victo eo Al- bani se ad conuiuia dederunt. quos Tullus vino ca- ptos adortus, regem eorum duobus pullis equinis alligatum discerpsit. Alexarchus quarto Italicor- um.

PHILIPPVS Olynthum & Methonem oppu- gnaturus, dum traicere Sandanum fluuium vi con- tendit, sagitta ictus est ab ASTERE Olynthio, qui & dixit,

Aster lethale Philippo mittit spiculum.

Philippus retro ad suos natando euasit, amisso ex eo vulnere oculo. Callisthenes tertio Macedoni- corum.

PORSENA Etruriæ rex positus trans Tiberim castris bellum Romanis intulit, interceptaque com- meatus subuectione, fame eos pressit. Horatius au- tem COCLEVS dux creatus sublicium occupauit E multitudinèq; eorum superatus, suis mandauit vt pon- tem rescinderent, hostiumque turbam transitu pro- hibuit. sagitta autem oculum ictus in amnem sese abiecit, & ad suos tranauit. Theotimus secundo re- rum Italicarum.

FABVLA de Icario, cuius hospitio Bacchus est vnus, ab Eratoſthene in Erigona refertur.

SATVRNVS apud agricolam diuersans, filiam eius Entoriam insigni forma compressit, & filios ex ea genuit Ianum, Hymnū, Faustum, Felicem. Cum autem vini vsus & vitis cultum tradidisset Icario hospiti suo, mandauit vt eo vicinos quoq; imperti- ret. Quod cum factum esset, vicini insolito potu in grauiore consueto delapsi somnum, putauerūt sibi venenum esse propinatum, lapidibusq; Icarium ob- ruerunt. filie filij præ mœore seipſos suspenderrunt.

Κέρπος τῷ Ὀπίσημον νέος, τὸν χροσμὸν νοήσας, καὶ ἀσπλα- γμῶς πλὴν ψυχῆ ὑμνωτέραν, ἐφιπποῖ ἐαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸ χάσμα, καὶ τοῖς οἰκείοις ἐξέσωσε τῷ κακῶν, ὡς Ἀεφείδης ἐν πιαρακῶν Ἰταλικῶν.

Τὸν ἄμα Πολυεῖκει Διωχουίδων λοχαγῶν, αἰετὸς καταπλάσ τὸ Ἀμφιαρέω ἐβάστασε δόρυ εἰς ὕψος, καὶ εἶασε· ὁ δὲ παρῶν ἐν γῆ δάφνη ἐχέτο. τῆ δὲ ὑπεράγα πολέμοιόντων, κατ' ἐκείνον κατεπόθη ὁ Ἀμφιαρέως τῷ ἄρματι, ἔνθα νύκτωρ πόλις Ἄρμα καλεῖται, ὡς Τεισίμαχος ἐν τρίτῳ κτίσεων. ΡΩΜΑΙΩΝ πρὸς Πύρρον Ἡπειρωτῶν πολέμοιόντων, Αἰ- μύλιος Παῦλος χροσμὸν ἐλάβε νικῆσαι, βωμὸν εἰς ποιήσῃ εἶπα αὐτῷ ἰδὴ χάσματι κρυπτόμενον ἀνδρα τῷ Ὀπίσημον μὲν ἄρματος μὲν τρεῖς ἡμέρας Οὐαλέριος Κονάτος κατ' ὄναρ ἰδὼν ἀναλαβεῖν ἱερέως χροσμὸν, (καὶ γὰρ ὤμω μαντικῆς ἐμπει- ρος) στρατηγήσας καὶ πολλοὺς φονδύσας, ὑπὸ γῆς κατεπό- θη ὁ Αἰμύλιος ἢ βωμὸν ἰδρύσας, ἐνίκησε, καὶ ἐκατὸν ἐξήκοντα πυρροφόροις ἐλέφαντας εἰς Ρώμην κατέπεμψεν. ὁ δὲ βω- μὸς μαρτυρεῖται κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἐνίκηθη Πύρ- ρος, ὡς ἰσορῆ Κριτόλαος τρίτῃ Ἡπειρωτικῶν.

ΓΥΡΑΙΧΜΗΣ βασιλεὺς Εὐβοέων ἐπολέμει Βοιωτοῖς. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ νέος ὡς ἐνίκησεν Πάλοισι ἢ πρὸς δόσας, καὶ εἰς δύο μέρη διελὼν τὴν Γυραίχμην, ἀταφὸν ἔρριψεν ὃ τὸ πῶς πρὸς ἀγροδύεται Πάλοισι Γυραίχμου· κεῖται ἢ πρὸς ποτα- μὸν Ἡρακλῆον χροσμὸν δὲ ἀνιδύσῃ πινόντων ἵππων, ὡς ἐν τρίτῳ Περὶ ποταμῶν. ΤΟΥΛΛΟΣ Ὀσίλλιος βα- σιλεὺς Ρωμαίων, ἐπολέμησεν Ἀλβανοῖς, βασιλέως ὄντος Μετίου Φεβενίης, καὶ πλὴν μάχῃ πολλὰ κίς ὑπῆρθετο. οἱ δὲ ἠπλωμένοι εἰς Διωχίαν ἐτραπήθη· οἰνωμένοι δὲ ἐπέτετο, καὶ τὸν βασιλέα δύο πῶλοισι συζύξας διεσπάραξεν, ὡς Ἀλέ- ξαρχος ἐν τετάρτῃ Ἰταλικῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Μεθώνων καὶ Ὀλυθίων βασιλεὺς πορ- ρήσας, καὶ βιαζόμενος ἐπὶ τῷ Σανδάνῳ ποταμῷ Δραβίωα v. Palmer. πρὸς ὄναρ, ὑπὸ ἰνός τῷ Ὀλυθίων Ἀστέρος ὀνόματι, ἐποξέθη τὸ ὄφθαλμὸν, εἰπόντος, Ἀσὴρ Φιλίππου θανάσιμον πέμπει βέ- λος ὃ τὸ πῶς διαμξάμενος πρὸς τοῖς οἰκείοις σάξῃ) ἀπολέ- στας τὸ ὄφθαλμὸν, ὡς Καλλιθένης ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

ΡΟΡΣΙΝΑΣ Τρέσκων βασιλεὺς πρὸς Οἰβείους πε- ταμῆ στρατῶσας ἐπολέμησε Ρωμαίοις, καὶ τὸ ἀπὸ σιτίων φε- ρομένην ὀθηνίαν μέσση λαβὼν, λιμῶν ἔσας πρὸς ἠρμύδους ἐτρυ- χεν. Ὁσέππος ἢ Κόκλῆς, στρατηγὸς χροσπονητῆς, τῷ Ξυλίνῳ κατελάβετο γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῷ βαρβαρῶν δραβίωα βασιλεὺς ἐπέχε. πλεονεκτῆς βασιλεὺς ἢ ὑπὸ τῷ πολέμοιων, πρὸς τὰς τοῖς ὑπὸ τεταλμένοις κρόπῃ τῷ γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῷ βαρβαρῶν δραβίωα βασιλεὺς ἐκάλυσε. βέλῃ τὸ πῶς ὄφθαλμὸν πληγῆς, ῥίψας ἐαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν, διειή- ξατο εἰς τοῖς οἰκείοις, ὡς Θεότιμος δὲ τρίτῳ Ἰταλικῶν.

Ὁσέππος τῷ Ἰκαρίῳ μύθος, ὃ Διόνυσος ἐπέξεν ὡς Ἐρα- ποθένης ἐν τῇ Ἡριγένῃ. Κρόσιος ὀπιξεν ὡς γεωργῶν, ὃ καὶ θυγάτηρ καλὴ Ἐντωεῖα, ἢ εἰσάξεται καὶ ἐτέκνωσεν υἱόν, Ἰα- νόν, Ἰμνον, Φαῦσον, Φήλικα. δοῖς οἶνον ἔσπον τὸ οἶνον πόσεως καὶ τὸ ἀμπέλου, ἠξίωσε καὶ τοῖς γαίτοσι μεταδιώσας. ποιήσαντες ἢ αὐτὸ καὶ πίνοντες πρὸς τὸ σιμῆδες, εἰς ὕπνοι καταπῶσθη- σαν βαρύτερον τῷ δέοντος. οἱ τὸ πεφάρμακῶσας δόξαντες, λίθοις βάλλοντες τὸν Ἰκαρίον ἀπέκλιναν· οἱ τὸ θυγατέριδα ἀθυμήσαντες, βερόχῳ τὸν βίον κατέφεραν.

Λοιμοδ' ἡ καταχρόνος Ρωμαίους, ἔχρησεν ὁ Πύθιος Λω-
 φήσιν εἰάν ἐξιλιάσωνται τῷ Κρόνῳ τὴν μύθιν, καὶ τοὺς δαί-
 μονας τῶν αἰόνων ἀπολαμύων. Λεπταίος ἡ Κάρτος, αἰὴρ τῶν
 ἐπισημίων, κατεσκιάσει τὴν γῆν τελευτῶν ὁ κείμῳ σὺν ἑσ-
 γῆς τῷ Ταρπηίῳ ὄρεσι, καὶ τὸν αἶμα βωμόν ἰδρύσατο τετρα-
 πύργον, ἢ εἴς τῆς θυγατέρας, ἢ ὅτι τετραμερῆς ὁ σπαι-
 πός ἐστι, καὶ μύθα κατέδειξεν Ἰανναεῖον. ὁ ἡ Κρόνος παύσας
 κατηγείρει καὶ οἱ μὲν καλοῦνται πρετρυγητῆρες ὁ ἡ Ἰα-
 νός πρῶτα ἀπέλλων, δείκνυται αἰὴρ πρῶτῳ τῶν ποδῶν τῆ παρ-
 θεῖα ὡς Κελτόλαος ὁ τετάρτη Φαγομύων.

ΠΕΡΣΩΝ τὴν Ἑλλάδα λελαστωμένων, Πausanias
 ὁ τῶ Λακεδαίμωνίων στρατηγὸς πενταχόσια χρυσῶν τάλαντα
 πρῶτῳ Ξέρξῳ λαβὼν ἐμελλε πρῶτον δίδουαι τῶ Σπάρτιν. Φα-
 ρεθέντος ἡ τέτυ, Ἀγχιλαῖος ὁ πατὴρ μέχρι τῶ ναδῶ Χαλ-
 κιοῖς σκεδῶξεν Ἀθῶνας, καὶ τῶ θυγατρὸς τῆ τελευτῆς πλίν-
 θω φερέσας, λιμῶν ἀπέκλιθεν ἢ ἡ μήτηρ καὶ ἀπαφον ἐρρίψεν.
 ὡς Χρῦσερμος ἐν δδύτῳ Ἰσοεικῶν. ΡΩΜΑΙΟΙ πρῶτος
 Λατίνος πολεμοῦντες ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Γόπλιον
 Δέκιον νεανίσκος δὲ πῆς τῶ ἐπισημίον πένης, Ἰβνομα Κάσιος
 Βρῦτος, ἐπὶ ρητῶ μιθῶ νυκτὸς τῶ πύλας ἀνοῖξαι ἐβλή-
 θη. Φερέσας ἡ, εἰς ναὸν ἐφυγῶ Ἀθῶνας Αὐξιληείας Κάσ-
 σιος ἡ σιγήφερ ὁ πατὴρ αὐτῆ κατέκλσε, καὶ λιμῶν διήφθειρε,
 καὶ ἀπαφον ἐρρίψεν, ὡς Κληπώνυμος ἐν Ἰταλικῶν.

ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Πέρσης ἐπὶ Γερακῶν πολεμῆσας Ἀλέ-
 ξάνδρῳ, καὶ ἐπὶ αὐτῶ σατράπης ἀποβαλὼν, καὶ δῶματα δρεπα-
 νηφόρα δύο καὶ πενταχόσια, συμβαλὴν ἐμελλετῆ εἶσῆς. Α-
 ειδοβαρζάνης ἡ ὁ υἱὸς συμπαθῶς Διφειδῶνος πρῶτος Ἀλέ-
 ξάνδρον, ὑπὸ πρῶτον τὸν πατέρα πρῶτον δίδουαι ἡ βελήθησαν
 ὁ πατὴρ ἐτραχηλοκόπησεν, ὡς Ἀρητῶδης Κνίδιος ἐν τρίτῳ
 Μακεδονικῶν. **ΒΡΟΥΤΟΣ** πρῶτον πρῶτον ὑπάτος χει-
 εροτονήσας, ἐφυγάδουσε τὸν ὑπερήφανον Ταρκίνιον τυραν-
 νικῶς ἀναστρέφοντο, ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Τύσκιος, ἐπολέμη Ρω-
 μαίους· οἱ δὲ Τούσκιοι τὸν πατέρα πρῶτον δίδουαι ἡ βελήθησαν
 ἐμπεσοντῶν ἡ, τραχηλοκόπησεν, ὡς Αἰρείδης Μιλήσιος
 ἐν τοῖς Ἰταλικῶν.

ΕΡΑΜΙΝΩΝΔΑΣ, ὁ τῶ Ἰθαίων στρατηγὸς, ἔχων
 πρῶτος Λακεδαίμονιους πόλεμον, καὶ δῶματα ἀγρομέ-
 νων, ἢ κεν εἰς πατέρα, πρῶτον δίδουαι τῶ πατὴρ Σησιβρότῳ
 μὴ συμβαλὴν. Λακεδαίμονιοι μαθόντες τὴν ἀπορίαν,
 ἐβλασφημοῦν τὸν νεανία ὡς ἀναδρον· ὁ δὲ ἀνακλήσας
 καὶ ἐπιλαμῶνος τῶ πατέρα, σκέδαλε καὶ ἐκίχησεν· ὁ δὲ
 πατὴρ βαρέως ἐνέγκας, τεφανώσας ἐτραχηλοκόπησεν, ὡς
 Κησιφῶν Ἰσορεῖ ἐν τρίτῳ Βοιωτικῶν. ΡΩΜΑΙΟΙ
 πρῶτος Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες, ἐχειροτόνησαν Μάλιον
 τὸν Ἐπιτακτῶν ἐπικληθέντα. τῶ δὲ χρεστοῖαν ὑπερα-
 πικῶν εἰς Ρώμῳ πορβόλομος, ὁ υἱὸς πρῶτος ἐταξε μὴ συμ-
 βαλεῖν· ὁ δὲ Σαμνῆται μαθόντες, βλασφημῶν ἐξεδένοιζον
 τὸν νεανία. ὁ ἡ φερέσας ἐκίχησεν, Μάλιος ἡ ἐτραχηλο-
 κόπησεν, καὶ δὲ ἰσορεῖ Αἰρείδης Μιλήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ τῶ Ἰόλης γάμος ἀποτυχῶν, τῶ Οἰχαλίαν
 ἐπύρρησεν. ἢ δὲ Ἰόλη ἀπὸ τῶ τείχους ἐρρίψεν εαυτῶν σκέ-
 δη δὲ, χαλπαθείσης ὑπὸ αἵμου τῆς ἐσθῆτος, μηδὲν παθεῖν,
 καὶ δὲ ἰσορεῖ Νικίας Μαλεώτης. ΡΩΜΑΙΟΙ πο-
 λεμοῦντες πρῶτος Τρούσκον, ἐχειροτόνησαν Βαλέριον Τερκράτον· τῶ
 θεοσάιδης τῶ βασιλέως τὴν θυγατέρα μὴτυχῶν ἡ, πορβῶ τὴν πόλιν ἢ ἡ Κλοσία ἀπὸ τῶ πύργων

Palmer.

A Cum autem Romā pestilentia inuasisset, respon-
 dit Apollo Pythius finem mali fore, si Saturni iram
 placassent, & genios iniuste occisorum. Itaq; Luta-
 tius Catulus vnus de principibus viris, Saturno tem-
 plum prope Tarpeium montem condidit, aramque
 in eo collocavit quatuor habentē facies: siue ob ne-
 potes Icarij, siue quod anni partes sunt quatuor. mē-
 sem quoq; Ianuarium statuit. Saturnus autē vniuer-
 sos in sidera retulit: quorū alij Proti ygeteres vocan-
 tur, quasi vindemiam antecedentes: Ianus autem
 prior oriens cernitur stella ante pedes Virginis. Cri-
 tolaus libro quarto eorum quæ in cælo visuntur.

B PERSIS Græciam populantibus Pausanias La-
 cedæmoniorum dux acceptis à Xerxe 10 talentis
 voluit Spartam prodere. Re comperta, pater Agefi-
 laus eum vsque ad fanum Mineræ Chalciceci per-
 secutus est, obthuratique fani foribus latere cocto,
 fame necavit. mater etiam infepultum abiecit. Chy-
 fermus historiarum secundo libro.

C ROMANI bello Latino P. Decium imperato-
 rem designauerunt. Quidam autem patricius iuue-
 nis pauper, nomine Cassius Brutus, hostibus pro-
 cerna mercede portas aperire instituit: deprehensus
 que ad templum Mineræ auxiliariæ confugit. Pa-
 ter autem eius Cassius Signifer ibi eum inclusit, fa-
 meque interitum inhumatum abiecit. Clætony-
 mus in Italicis.

D DARIUS Persa pꝛælio congressus cum Alexan-
 dro ad Granicum, amissis septem satrapis, ac falcatis
 curribus 1011, postridie instaurare pugna volebat. A-
 riobarzanes autem filius eius, vt qui Alexandro fa-
 ueret, promisit ei, se patrem ipsi proditurū. Pater au-
 tem indignitate rei commotus, filio ceruices præci-
 dit. Aretades Cnidius tertio Macedonicarū rerum.

E BRVTVS ab vniuersis ciuibus cōsul creatus, Tar-
 quinium Superbum, qui tyrannice se gesserat, in ex-
 sulium egit. Is ad Etruscōs confugit, eorumq; opera
 Romanis bellum fecit. * filij patrem prodere volue-
 runt, reque detecta securi sunt percussi. Aristides
 Milesius Italicis.

F ERAMINONDAS Thebanorum dux bellum
 contra Spartanos gerens, ad comitia in urbem est
 profectus, cum prius iniunxisset hoc Stefimbrotō
 filio suo, ne cum hoste confugeret. Spartani eius ab-
 sentia cognita, iuueni timiditatem exprobrauerunt.
 quod ille indigne ferens, oblitus paterni mandatī
 pugnam conferuit & vicit. Pater autem iratus ei co-
 ronato collum abscidit. Ctesiphon tertio libro re-
 rum Bœoticarum.

G ROMANI bello aduersus Samnitas præfecerunt
 Manliū Imperiosum cognomento. Is cū ad comitia
 creandis cōsulibus indicta Romam proficisceretur,
 filio mādavit ne pugnam committeret. Samnitæ re-
 percepta, conuiciis iuuenem irritauerunt, & ad præ-
 lium elicuerunt. Ex eo is victor discessit: pater au-
 tem eū securi percussit. vt narrat Aristides Milesius.

H ERCULES Iolæ coniugium petens, passus re-
 pulsam oppugnauit Oechaliam. Iole se de muro
 præcipitem dedit: casu autem vestem vento sinuan-
 te nihil mali passa est. Refert Nicias Maleotes.

I ROMANI bello in Etruscōs ducem præfe-
 cerunt Valerium Torquatū. is cum vidisset fi-
 liam regis Tuscorum Clusiam, eam petiit: cum-
 que non impetraret, urbem obsedit. Clusia de turri

seiplam
 Venus)
 tium T
 ni Rom
 eam, qu
 corum t
 Cym
 manos
 soli V
 uerfusi
 edixit,
 hic filia
 miserta,
 Lamufiu
 stitam fe
 AVLI
 piam Iph
 Bœotico
 BRENI
 sum veni
 corporis
 traditur
 las & mun
 dauit, vt q
 cōiiceren
 Tradit ho
 TARP
 collii custo
 Tatio pro
 patefactur
 quæ Sabio
 uam eam n
 in Italicis.
 Cum di
 neatas de
 geminos, q
 Reximach
 runt. Con
 ciderunt. T
 hostes vici
 diuulsi infe
 nes gratula
 ce gaudio a
 tre Democi
 gne ferens
 postulatus,
 dicorum se
 ROMA
 rem decer
 Romani H
 Curiatii du
 superstes su
 infuente
 la victori n
 sum Curiat
 terempta.
 commenta
 APVD I
 currentes ca
 ptus est lum
 rat. Postm
 pit. Hoc De
 METEL
 gens à coru
 ostento ter
 qꝛon, ὑπε

seipfam deiecit. veste autem sinuata (curauerat hoc Venus) incolumis ad terram delata est. cui cum vitium Torquatus obtulisset, ob isthæc facta communi Romanorum decreto deportatus est in Corsicam, quæ est insula ante Italiam Theophilus Italicorum tertio.

CVM Pœni societatem cum Siculis aduersus Romanos machinarentur, Metellus Romanorum dux foli Vestæ rem sacram nō fecit: ea ventum classi aduersum immisit. C. autem Iulius aruspex cessaturū edixit, si filiam suam dux immolasset. Coactus itaq; hic filiam Metellam produxit maētatum. Vesta eius miserta, buculam eius in locum submisit, ipsamq; * Lamusium detulit, & draconis qui ibi colitur antistitam fecit. Sic Pythocles tertio Italicorum.

AVLIDE, quæ est Bœotix vrbs, simile quippiam Iphigeniæ accidisse, Meryllus scribit primo Bœoticorum.

BRENNVS Gallorum rex Asiam vastans ad Ephesum venit, ibique puellam plebeiam adamauit. ea se corporis sui vsuram ipsi concessuram, Ephesumque tradituram pollicita est, pacta mercedis loco armillas & mundū muliebrem. Brennus militibus mandauit, vt quidquid auri haberent, id in sinum auaræ cōiicerent. itaq; illa multitudine auri obruta periit. Tradit hoc Clitophon primo libro rerū Gallicarū.

TARPEIA vna de nobilibus virginibus Capitolii custos, bello Sabinorum contra Romanos. Tatio promisit, se aditum ei in montem Tarpeium patefacturum, si monilia mercedis loco acciperet quæ Sabini gestabant. Sabini hoc sentientes, viam eam monilibus obruerunt. Aristides Milesius in Italicis.

Cum diuturnum fuisset iuter Tegeatas ac Pheneatas bellum, placuit vtrinque mitti fratres tergeminos, qui de summa rei decernerent. Tegeatæ Reximachi, Pheneatæ Damostrati filios delegerunt. Conferta pugna, duo de filiis Reximachi ceciderunt. Tertius Critolaus calliditate duos fratres hostes vicit. simulata enim fuga eos dum inuicem diuisi insequuntur interfecit. Redeunti cum omnes gratularentur victori, sola soror eius Demodice gaudio abstinuit, ob interfectum ea pugna à fratre Demoticum, cui desponsa fuerat. Quod indigne ferens Critolaus, sororem trucidauit: cædisque postulat, à matre absolutus est. Demaratus Arcadicorum secundo.

ROMANI & Albani bello conflato, tergeminis rem decernendam permiserunt, Albani Curiatiis, Romani Horatiis. Vt ventum est ad conflictum, Curiatii duos de Horatiis obruncauerunt. Tertius superstes simulatæ fugæ auxilio Curiatios singulos insequentes trucidauit. Gaudentibus omnibus sola victori nō est gratulata soror Horatia, cuius sponsum Curiatium frater necasset. ab eoque ipsa est interempta. Aristides Milesius in rerum Italicarum commentario.

APVD Ilium ardente templo Mineræ, Illus accurrens cælo delapsum Palladium eripuit, ac captus est luminibus, quod illud videri à viro nefaserat. Postmodo tamen placato numine visum recepit. Hoc Dercyllus libro primo de conditis locis.

METELLVS vir primarius in suburbium pergens à coruis retentus fuit alis eum plangētibus. Eo ostento territus in Urbem rediit, cumque videret

εξον, ὑπὸ χροάκων ὑπερέστη παμόντων ταῖς πτέρυξιν.

A ἔρριψεν ἐαυτὴν ὑπὸ χροακῶν ἢ Ἀφροδίτης χαλπεωδίσσης τῆς ἐδῆτος, διεσώθη ὅτι τὴν γυνῆ, ἢ ὁ στρατηγὸς ἐφείρε. καὶ ἀφ' αὐτῶν πτόμων ἐνεκα ἐξωείδη χροῶν δόγματι ὑπὸ Ρώμων εἰς Κέραιαν νῆσον πρὸ τῆς Ἰταλίας, ὡς Θεόφιλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΠΟΙΝΩΝ καὶ Σικελιωτῶν πλὴν καὶ Ρώμων συμμαχίαν ἐποιμαζόντων, Μέτελλος στρατηγὸς μόνῃ τῇ Ἐσία σὺν ἔθυσεν ἢ τὸ πτόμα αὐτὴν πτόσει ταῖς ναυσί. Γάιος δὲ Ἰούλιος μάρτυς εἶπε λωφῆσαι ἐὰν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἔλθῃ. ὁ δὲ ἀναγκασθεὶς Μεταλίαν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν ἠδὲ Ἐσίαν ἐπέστασα, δάμαλιν ὑπέβαλεν, καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λαμούσιον, καὶ ἱέρψαν τὸ σέβορδρον παρ' αὐτοῖς δράκοντος ἀπέδειξεν, ὡς Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ τῆς Βοιωτίας ταῦτε Ἰφιγῆσαν ὁμοίως ἰσορῆ Μέρυλλος ἐν τρίτῳ Βοιωτικῶν.

BRENNOS Γαλατῶν βασιλεὺς, λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν, ὅτι Ἐφεσον ἦλθε, καὶ ἠγάθη παρθένας δημοτικῆς ἢ ὁ σιωελθεῖν ὑπέχετο, εἰὰ τὰ ψέλλια καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν δ' αὐτῆ, καὶ τὴν Ἐφεσον πρὸς δουλεύει. ὁ δὲ ἠξίωσε τοῖς φραυάκας ἐμβάλην εἰς τὸν κόλπον ὃν εἶχον χρυσὸν τῆς φιλργύρου. ποιησάντων δὲ, ὑπὸ τῆς δαφιλίας τὸ χρυσοδζῶσα κατεχάθη, καθ' ἃ ἰσορῆ Κλέτοφῶν ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν. ΤΑΡΤΗΣΙΑ τῶν ὀσμῶν παρθέτων τῶν Καπετωλίων φύλαξ, Ρώμων πρὸς Ἀλβανοὺς πολεμουμένων, ὑπέχετο τὰ Τάτια δώσειν εἰδοσὸν εἰς τὸ Ταρπηῖον ὅρος εἰὰ μασὸν λάβῃ τοῖς ὅροις οἷς ἐφόρου κόσμου χάριν. Σαβίνοι ἢ νοήσαντες, ζῶσαν κατέχασαν, ὡς Ἀεισείδης Μιλήσιος ἐν Ἰταλικῶν.

TEGEATAIS καὶ Φενεάταις χροῖς πολέμου ἡγομένου, ἐδόξε τειδύμοις ἀδελφοῖς πέμψαι τοῖς μαχησομένους καὶ τὴν νίκης. καὶ Τεγεάται μὲν ἐν τοῖς Ρήξιμάχου παῖδας, Φενεάται δὲ τοῖς Δημοστράτου πρὸς ἀλλοτρίοις. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης, ἐφονεύθησαν τῶν Ρήξιμάχου δύο: ὁ δὲ τειδύμοιο Κεϊτόλαος στρατηγὸς πρὸς τὴν δύον. πρὸς ποιητῶν γὰρ φυγῆ σκηφάμδρος, καὶ ἕνα τῶν διακόντων ἀεῖλε. καὶ ἐλθόντος, οἱ μὲν ἄλλοι σιωεχάρησαν, μόνῃ δὲ σὺν ἐχρήθη ἀδελφῇ Δημοδίκῃ. πεφονεύκει γὰρ αὐτῆς τὸν κατηγυμηδῖον ἄνδρα Δημοτικόν. ἀναξιοπαθῆσας δὲ ὁ Κεϊτόλαος ἀεῖλεν αὐτῶν. φόνος δὲ ἀγρόμδρος ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀπελύθη τῶν ἐγκλημάτων, ὡς Δημόστρατος ἐν δευτέρῳ Ἀρχαδικῶν.

ROMAIOI καὶ Ἀλβανοὶ πολεμουῦντες, τειδύμοις πρὸς μάχης εἶλοντο, καὶ Ἀλβανοὶ μὲν Κεϊατίοις, Ρώμοι ἢ Ὀρεατίοις. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης, οἱ Κεϊατίοι δύο τῶν ἀντιπῶν ἀεῖλον. ὁ δὲ πρὸς τὸν φυγῆ πρὸς ποιητῆ συμμάχου χροῖς μδρος, ἐφονεύσε καθ' ἕνα τῶν ὀπτιδωκόντων. χροῖς μδρος δὲ πτόμων, μόνῃ ἢ ἀδελφῇ οὐ σιωεχρήθη Ὀρεατία τὸν κατηγυμηδῖον ἄνδρα Κεϊατίον ἀνηρηκῆσθαι ὁ δὲ ἐφονεύσε τὴν ἀδελφῆν, ὡς φησὶν Ἀεισείδης ὁ Μιλήσιος ἐν Ἰταλικῶν.

ΕΝ ΙΛΙΩ τῷ ναοῦ τῆς Ἀθηνῶν ἐμωρηθέντος, πρὸς δραμόν' Ἰλος τὸ διοπετὲς ἤρπασε παλλάδιον, καὶ ἐτυφλώθη (εἰ γὰρ ἐξὸν ὑπὸ ἀνδρὸς βλέπειν) ὑπερῶν ἢ δζιλασάμδρος ἀνέβλεψεν, ὡς Δέρκυλλος ἐν πρώτῳ κήσεων.

ΑΝΤΙΛΟΣ ἀνὴρ τῆς ὀπτισῆσιν, πορδύμδρος εἰς τὸ πρὸς ἀφορηθεῖς δὲ τὸν οἶκον, εἰς Ρώμῳ ὑπὸ ἔσρεψεν. ἰδὼν δὲ

ὁ τέλειμος τ' Ἐπίστας καὶ ἰδμενον, ἐν τῷ παλλάδιον ἀρπάσας, ἐτυφλώθη ὑπερῶν ἢ ἀπέβλεψεν ἑξελασάμενος, ὡς Ἀεισείδης Μιλήσιος ἐν Ἰταλικῶν.

ΘΡΑΚΕΣ Ἀθιωαῖοις πολεμοῦντες, χρησιμὸν ἔλαβον, ὡς εἰπὼν Κόδρου φείσονται, νικῆσαι ὁ δὲ δρέπτον λαβῶν ἦκεν εἰς τὴν ἀντιόχου ἐν δὲ τελοῖς γήματι, καὶ ἕνα φονδύσας, ὑπὸ πατέρου ἀνῆρέθη, οὕτω τε εἰκόνησαν οἱ Ἀθιωαῖοι, ὡς Σωκράτης ἐν δὲ ἑτέρω Θρακικῶν. Γοργπιος Δέκιος Ρωμῆος, πρὸς Ἀλβανοὺς πολεμῶν ὄναρ εἶδεν, εἰπὼν ἀποθνήσκω, ἢ ὡμίλιον πρὸς ποιήσιν Ρωμῆοις. ἔλθων εἰς μέσον καὶ πολλοὺς φονδύσας, ἀνῆρέθη. ὁμοίως ἢ καὶ ὁ ὑπὸ ἀπὸ Δέκιος ἐν τῷ πρὸς Γάλλοις πολέμῳ τοῖς Ρωμῆοις διέσωσεν, ὡς Ἀεισείδης Μιλήσιος.

ΚΥΑΝΙΠΠΟΣ ἦν Συρακούσιος, μόνῳ Διονύσῳ ὅσα ἔθνην ὁ δὲ θεὸς ὀργισθεὶς μέθῳ ἐπέσκηψεν, καὶ ἐν τῷ ποταμῷ τῷ θυγατέρα ἐβιάσατο Κυανίῳ ἢ δὲ τὸν δακτύλιον πρὸς ἐλασμένην ἔδωκεν τῇ Ἐσφῶ, ἐσθλὸν ἀναγνώρισμα. λοιμφοῦ ἀπὸν ἢ, καὶ τῷ Γυθίου εἰπόντος μὲν δεῖν τὸν ἀσέβη Ἐσφῶ τοῖς σφαγιάσας, τῷ δὲ ἄλλων ἀγνωσιῶν τὸν χρησιμὸν, γνόσσα ἢ Κυανίῳ, καὶ ἐπιλαβομένη τῷ τριχῶν, εἴλεκε, καὶ αὐτὴ κατασφάξασα τὸν πατέρα, εἰσαυτῷ ἐπέσφαξε, κατὰ τὸν Δοσίθεος ἐν τῷ τρίτῳ Σικελικῶν.

Τῶν Διονυσίων ἐν τῇ Ρώμῃ ἀγορεύων, Ἀρνούπιος ἐκ θυετῆς ὑδροπότης ἐξέθνησε τῷ τῷ θεοῦ δυνάμιν. ὁ ὅμιθῳ ἐβέβαλε, καὶ ἐβιάσατο τῷ θυγατέρα Μεδουλίαν ἢ ἢ ἐκ δακτυλίου γνόσσα τὸ γένος, καὶ πρὸς ὑπερῶν τῆς ἡλικίας φρονήσασα, μεθύσασα τὸν πατέρα καὶ τεφανώσασα, ἦγαγε ὑπὸ τὸν βωμὸν τῆς ἀσραπῆς, καὶ δακρύσασα ἀνείλε τὸν ἐπίβουλον τῆς παρηνίας, ὡς Ἀεισείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΕΡΕΧΘΕΙΣ πρὸς Εὐμόλπον πολεμῶν, ἔμαθε νικῆσαι εἰπὼν τῷ θυγατέρα πρὸς ἕσθη, καὶ συγκληνῶν τῇ γυναικὶ Πραξιθέα, πρὸς ἕσθη τῷ παῖδα. Μέννηται Εὐεπίδης ἐν Ἐρεθῆ. ΜΑΝΙΟΣ πρὸς Κίμβροισι πόλεμον ἔχων, καὶ ἠπώμενος, ὄναρ εἶδεν ὅτι νικῆσει εἰπὼν τῷ θυγατέρα πρὸς ἕσθη (ἢ δὲ αὐτῷ Καλπουρνία) πρὸς κείνας δὲ τῆς φύσεως τοῖς πόλιν, ἔδρασε καὶ εἰκόνησε. καὶ ἐπὶ καὶ νῦν βωμοὶ εἰσι δύο ἐν Γερμανίᾳ, οἱ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦσαν σαλπικῶν ἀποπέμποισιν, ὡς Δωρόθεος ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

ΚΥΑΝΙΠΠΟΣ ἦν ἡγετῆρος ἐπὶ θῆραν σιωχῶν ἐξήθη ἢ δὲ νεόνυμφος αὐτῷ ὑπολαβοῦσα, ἀφ' ἧς τὸ πλάσιον ἐν ὑλασι μύθῳ, σιωχῆται ἔχειν μὲν ἑτέρας, κατ' ἴχνος ἠχάλαθησε τῷ Κυανίππῳ καὶ ἐν τῷ κατακρυβεῖσα σιωδένδρῳ, τὸ μέλλον ἀπεκαρῶσκει. τῷ δὲ κλάδων σειδέντων, οἱ κύνες θηλιὸν εἶδ' ὀξείας ὄρμησιν, καὶ τῷ φίλανδρον ἀλγῶν δίκῳ ζώου διεσπάρξαν. ὁ δὲ Κυανίππος ἀελπίστου πρὸς ἕσθη αὐτόπῃς ἡυόμενος εἰσαυτὸν ἀπέσφαξε, ὡς Παρηνίος ὁ ποιητής. ΕΝ ΣΥΒΑΡΪ πόλιν τῆς Ἰταλίας νέος περὶ βλεπτός ὁ κάλλος Αἰμίλιος Φιλοκύνητος ἢ ἢ δὲ νεόνυμφος δόξασα ἑτέρα σιωεῖναι εἰσῆει εἰς τῷ νάπην. τῷ δὲ δένδρων σειδέντων, οἱ κύνες ἐπιδραμόντες, διέσπασαν ὁ δὲ ἐπέσφαξε εἰσαυτὸν, ὡς Κλειτάνυμος ἐν δὲ ἑτέρῳ Συβαρτικῶν.

ΣΜΥΡΝΑ Κινύρου θυγάτηρ ἀφ' ἡμῶν Ἀφροδίτης ἠγάθη τῷ ἡυόσαστος, καὶ τῇ Ἐσφῶ τῷ ἀνάγκῳ τῷ

A Vestæ xdem flagrare, Palladio inde rapto excaatus est: posteaq; temporis expiata ira numinis vsum oculorum recuperavit. Aristides Milesius Italicis.

THRACIBVS, cum bellum aduersus Athenienses gererent, oraculum victoriam promiserat, si Codro parcerent. Ille autem vili amictu ad hostes venit, falcem gerens, & vno interfecto occisus ab alio est: itaque vicerunt Athenienses. Socrates autor, libro Thracicarum rerum secundo.

P. DECIVS Romanus contra Albanos belligerans per quietem imaginatus est, se sua morte Romanis vires additurum. Itaque in medios hostes irruit, multisque occisis interfectus est. Eodem modo filius eius Decius bello Gallico rem Romanam conseruauit. autor Aristides Milesius.

CYANIPPVS Syracusanus cum diis sacrificaret, solum Bacchum prateriit. Iritatus deus ebrietatem ei immisit, per quam in obscuro loco filiam Cyanem compressit. ea patris digito detractum anulum nutrici adseruandum tradidit, agnitionis argumento futurum. Peste oborta, cum Apollo Pythius respondisset incestum hominem esse diis auerruncatoribus malorum immolandum, Cyane sensum oraculi alios fallentem percipiens, crinibus arreptum patrem protraxit, ac eum, sequi insuper ipsam iugulauit. Dositheus tertio rerum Sicularum.

ROMÆ cum celebrarentur Liberalia, Ariuntius, qui ab ortu suo fuerat abstemius, vim Liberti patris despiciatui habuit. A quo in ebrietatem coniectus, filia suæ Medullinæ virginitatem per vim eripuit. Ea ex annulo violatorem agnoscens, maius ætate sua meditata facinus patrem inebriauit ac coronauit, adductumque ad aram Fulminis, illacrymans interfecit eum qui suæ virginitati insidias struxerat. Aristides tertio Italicorum.

D ERECHTHEVS bellum contra Eumolpum gerens, doctus victorem se fore si filiam loco victimæ immolasset, re cum vxore Praxithea communicata, filiam hostiæ in morem mastrauit. Meminit Euripides Erechtheo.

VICTVS bello Cimbrico Marius, somnio monitus est victorem se fore, si filiam suam Calpurniā immolaret. Fecit hoc ille, ciuium salutis naturæ vinculo posthabito, ac vicit. atque etiamnum duæ sunt in Germania aræ, quæ sub id tempus sonum tubarum edunt. Dorotheus quarto Italicorum.

E CYANIPPVS genere Theffalus identidem venatum exibat. Vxor eius, quam recens duxerat, eum cum alia muliere consuescere suspicata, quod læ numero in syluis maneret, vestigia mariti secuta in quodam loco arboribus confito delituit, euentumque præstolata est. Ramis autem agitatæ, canes feram esse rati impetum fecerunt, mulieremq; mariti amantem instar brutæ bestiæ dilaniauerunt. Cyanippus insperatæ rei spectaculo oblato seipsum iugulauit. Autor Parthenius poeta.

SYBARI, quæ Italiæ vrbs est, Æmilius raræ formæ iuuenis, deditus erat venationibus. Mulier, cum qua nuper nuptias peregerat, cum alia rem ei femina esse opinata, nemus intrauit. ramis autem agitatæ canes accurrerunt, eamque discerperunt. Maritus super ea clade sese confodit. Cletonimus secundo Sybariticorum.

SMYRNA (quam Myrrham Latini vsurpant) ob iram Veneris Cinyram patrem depetiit, & amoris

tormen
fubiuit
plum a
non pot
quodam
lumen p
cestam
rem my
marion
V
amore
eommun
cubum
vicina, &
gnoscatur
tem lucer
occupauit
gereret, a
columis t
re peperit
vocat. V
tio deiecit
Post
ris fluctib
F. qui pere
lia huius C
prodidit. L
nefactricis
Calliroe fu
Libycorum
CALP
legatus, in
superatu d
esset Sarr
mans eum
ob ipsius di
rum Africa
PRIAM
cum auro
excidium l
pta Polydo
cuba co lo
rum datur
manibus et
hibet.
ANNI
rente, L. T
nia depofu
suum. H
præ cupidi
interfecit.
flij cadaue
uit, thesaur
que homin
lit. Aristide
PHOCY
que patri T
to hastam i
que interfe
nem. Scrib
num libro.
C. MAX
Refum, hu
mento: hic
reuerfus fo
dixit. Pater
egit. Aristot

tormentum nutrici aperuit. Hæc dominum astu A
subiuit, narrans in vicinia virginem esse, quæ i-
psam adamaret, palam autem adire præ pudore
non posset. ita pater cum filia ignota concubuit.
quodam vero tempore cernere amasiam cupiens,
lumen poposcit. & filiam agnoscens, stricto ense in-
cestam secutus est. illa Veneris prouidentia in arbo-
rem myrrham mutata est. Theodorus in transfor-
mationibus.

VALERIA Tusculanaria propter iram Veneris
amore patris Valerij correpta, rem cum nutrice
communicauit. hæc fraude dominum ad filia con-
cubitum induxit, à virgine cum deperiri inquiring B
vicina, & quæ cum ipso vereatur concumbere si a-
gnoscat. Pater cum filia congressus, per ebrieta-
tem lucernam postulauit. nutrix Valeriam excitare
occupauit. quæ profuga cum ruri degeret, vterumq;
gereret, aliquando deiecta est per præcipitium, in-
columis tamen, saluo etiam fetu, quem suo tempo-
re reperit, nomine Syluanum (Græci Aegipanem
vocat.) Valerius præ mœrore de eodem se præcipi-
tio deiecit. Aristides Milesius tertio Italicorum.

POST Ilij excidium Diomedes in Africam mar-
is fluctibus eiectus est. Regnabat ibi Lycus Martis
F. qui peregrinos de more patri immolabat. Sed fi-
lia huius Calliroe Diomedis amore capta, patrem C
prodidit, Diomedemque vinculis exsoluit. Hic be-
nefactoris nulla habita ratione auectus cum esset,
Calliroe fune sibi mortem consciiuit. Ex Iubæ tertio
Libycorum.

CALPURNIVS Crassus vir illustris Reguli
legatus, in Massylos missus vt Garænum castellum
superatu difficile oppugnaret, captus fuit. cumque
esset Saturno immolandus, Bylatia regis filia ada-
mans eum victorem prodito patre fecit, ac seipsam
ob ipsius discessum iugulauit. Hegesianax tertio re-
rum Africarum.

PRIAMVS Polydorum in Thraciam exposuit D
cum auro apud Polymestorem affinem, cum iam
excidium Ilio impenderet. Polymestor Troia ca-
pta Polydorum necauit, vt auro potiretur ipse. He-
cuba eo loci delata, astu eum circumuenit vt au-
rum datura, captiuisque adiuuantibus oculos ei
manibus eruit. Euripides tragediæ scriptor hoc per-
hibet.

ANNIBALE res Campanorum agente & fe-
rente, L. Thymbris Rustium filium vna cum pecu-
nia depofuit apud Valerium Gestium necessarium
suam. Hic cum hostem rebus potiri intellexisset,
præ cupiditate pecuniæ naturæ iura violans, puerum E
interfecit. Thymbris iter per agros faciens, reperto
filij cadauere necessarium istum suum ad se voca-
uit, thesauros ei se ostensurum prætendens: nactus-
que hominem oculis priuauit, ac in crucem sustu-
lit. Aristides tertio Italicorum.

RHOCVM Acaci è Psamathe filium, dilectum-
que patri Telamon eduxit venatum: aproque obla-
to hastam in fratrem quem oderat contorsit, eum-
que interfecit. Pater exsulio multauit Telamo-
nem. Scribit hoc Dorotheus primo transformatio-
num libro.

C. MAXIMVS cum filios haberet Similium & F
Refum, hunc quidem ex Ameria, Cononē cogno-
mento: hic in venatione fratrem interfecit, domumq;
reuerfus fortuito, non consulto rem ita confectam
dixit. Pater vero eum re comperta vt erat, extorrem
egit. Aristocles tertio rerum Italicarum.

ἔρωτος ἐδήλωσεν ἢ δὲ δόλω ὑπῆγε τὸν δεσπότην. ἔφη γὰρ
λείτονα παρθένον ἔραν αὐτὴ, καὶ ἀχμυέας ἐν φανεροῦ παρθε-
νίᾳ. ὃ ὅστω ἦ. ποτὲ ὃ θελήσας τὴν ἐρώσαν μαθεῖν, φάσ ἦτη-
σεν ἰδὼν ὃ ξιφῆρης τὴν ἀσελγεσάτιν ἐδίωκεν. ἢ δὲ καὶ παρθενοί-
αν Ἀφροδίτης εἰς ὁμώνυμον δένδρον μετεμορφώθη κατὰ
Θεόδωρον ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσιν.

ΟΤΑΛΕΡΙΑ Τροικλαναρία καὶ μίῳν Ἀφροδίτης ἐρα-
δεῖσα Οὐαλερίας τῆ πατρὸς, τῆ Ἐσφῶ ἀνεκρίνωσεν ἢ δὲ τὸν
δεσπότην δόλω ὑπῆλθεν, εἰποῦσα ὡς ἀδελφαὶ κατὰ ὄψιν
μίσγεσθαι, τῆ τε γειτόνων ἐστὶ παρθένον. καὶ οἰνωθεὶς ὁ πα-
τήρ ἦται φάσ, ἢ δὲ Ἐσφὸς φθασασα δὴ γείρειν, ἢ πῆς ἐπὶ ταῖς
ἀχρικήσιν αὐτῆ, ἐγκύμων τυχεύουσα. ποτὲ δὲ καὶ κρημνῶν
ἐνηχθείσης τὸ βρέφος ἔζη καποῦσα ὃ ἐγκύμων, κατέστη, καὶ
εἰς τὸν ὠρειομόρον χρόνον ἐχρήσεν Αἰγίπθρα, καὶ πῶ Ρω-
μάων Φωνίῳ Σιλουανόν. ὃ δὲ Οὐαλέριος ἀθυμήσας κατὰ
τῆ αὐτῆ ἔρριψε κρημνῶν ὡς Αἰετιδῆς Μιλήσιος ἐν τρί-
τῳ Ἰταλικῶν.

ΜΕΤΑ πῶ Ἰλίε πόρῃσιν ὄξεβράσθη Διομήδης εἰς
Λιβύην. ἔνθα Λύκος ἢ βασιλεὺς, ἔθος ἔχων τὰς ξέ-
νοις Ἀρβὴ τῶ πατρὸς ἰθύει. Καλλιρῆ δὲ ἢ θυγάτηρ ἐρα-
δεῖσα Διομήδους, τὸν πατέρα παρῶδωκε, καὶ τὸν Διο-
μήδην ἔσωσε λύσασα τῆ δεσμῶν ὃ δὲ, ἀμελήσας τῆς
δουρῆτιδος, ἀπέπλευσεν ἢ δὲ βροχῶ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἰό-
βας ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. ΚΑΛ Πούριος Κεράσος, αἰὴρ
τῆ ὀπτισημῶν Ρηγύλῳ στρατὸλόμος, ἐπέμφθη Μεσο-
σόλοις πορῆσιν, φρέγιόν τι διαλάωτον, τοῦτομα Γαραμί-
πιν. ἀχμάλωτος δὲ ληφθεὶς, ἐμελλε θύεσθαι τῶ Κρό-
νῳ. Βυσαλίᾳ δὲ τῆ βασιλέως θυγάτηρ ἐραδεῖσα παρῶ-
δωκε τὸν πατέρα, καὶ κρημνῶν ἐκρήσεν ἐποίησεν. αἰαερέ-
φαντος δὲ αὐτῆ ἢ κρή κατέσφαξεν αὐτῆ, ὡς Ἡσιανῆς ἐν
τρίτῳ Λιβυκῶν.

ΠΡΙΑΜΟΣ Πολύδωρον ἔξετετο εἰς Θράκιον μὲν χρυσίῳ
παρῶ Πολυμήσορα τὸν γαμβρὸν ὡς δὲ ἐχίς ἢ τῆ προ-
θεῖσθαι ἢ πόλις μὲν τῶ ἀλωσιν ἀπέκλινε τὸν παῖδα, ὡς
αἰ κερδῆσθαι τὸν χρυσόν. Ἐκάθη ὃ ἐπὶ τοῖς τόποις παρῶ γμο-
μῆν, καὶ σφοδραμῆν ὡς χρυσόν δώσουσα, ἀμα τὴν ἀχμα-
λώποι ταῖς χερσὶν ἔξετύφλωσεν, ὡς Ευειπίδης ὁ τραγαδο-
ποιός.

ANNIBAL Campanoīs leñla tñntos, Loíkios Θρύμβρις
τὸν ἰόν Ρούσιον μὲν χρυσίῳ ἔθετο παρῶ Οὐαλέριον Γέσιον
οἴσα γαμβρὸν. ὃ δὲ νενίκηκεν. ἀχρῶσας δὲ ὁ Καμπῶνος, Φι-
λαργυεῖα παρέβη τὰ δίκαια τῆς φύσεως, τὸν παῖδα φονδί-
σας. ὃ δὲ Θρύμβρις ἀφῆ τῆς ἀχρῶκίας πορῶλόμος, καὶ τῶ
σώματι τῆ παίδος ἐπιτυχῶν, ἐπέμφεν ἐπὶ τὸν γαμβρὸν, ὡς
δείξων θησαυροῖς. ἐλθόντα δὲ ἐτύφλωσε καὶ ἐσάρωσεν, ὡς
Αἰετιδῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΦΩΚΟΤ ὄντος ἐν Ψαμῆθης Αἰακῶ, καὶ γερρομῶν,
Τελεμῶν ἦν ἢ τῆ θήραν καὶ σὺς ἐπιφανέντος καὶ τῆ μισου-
μῶν ἐπαφῆκε ὃ δόρυ, καὶ ἐφόνθωσεν. ὃ ὃ πατήρ ἐφυγάδθω-
σεν, ὡς Δωρῆτος ἐν πρώτῳ Μεταμορφώσεων. ΓΑΙΟΣ Μά-
ξιμος ἔχων ἰοῖς Σιμίλιον καὶ Ρῆσον τῆτον ἐχρήσεν ὄξε Ἀμε-
είας κῆνων ὃ Ρῆσος οὔτος ἐν κινήσει ἀπέκτεινε τὸν ἀδελ-
φόν, καὶ ὑποσπῆσας, τὸ σύμπλωμα τύχης εἶπεν οὐ κρίσεως
γερονεῖν. ὃ δὲ γνοῖς τῆ ληθῆς, ἐφυγάδθωσεν, ὡς Αἰετοκλῆς
ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΦΩΚΟΤ ὄντος ἐν Ψαμῆθης Αἰακῶ, καὶ γερρομῶν,
Τελεμῶν ἦν ἢ τῆ θήραν καὶ σὺς ἐπιφανέντος καὶ τῆ μισου-
μῶν ἐπαφῆκε ὃ δόρυ, καὶ ἐφόνθωσεν. ὃ ὃ πατήρ ἐφυγάδθω-
σεν, ὡς Δωρῆτος ἐν πρώτῳ Μεταμορφώσεων. ΓΑΙΟΣ Μά-
ξιμος ἔχων ἰοῖς Σιμίλιον καὶ Ρῆσον τῆτον ἐχρήσεν ὄξε Ἀμε-
είας κῆνων ὃ Ρῆσος οὔτος ἐν κινήσει ἀπέκτεινε τὸν ἀδελ-
φόν, καὶ ὑποσπῆσας, τὸ σύμπλωμα τύχης εἶπεν οὐ κρίσεως
γερονεῖν. ὃ δὲ γνοῖς τῆ ληθῆς, ἐφυγάδθωσεν, ὡς Αἰετοκλῆς
ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

Αρης Αλθαία στυλθε και Μελέαγρον ποιήσας, ως Α
 Ευριπίδης εν Μελεάγρω. Σεπτήμιος Μαρχέλλος
 γήμας Σιλουίαν, τα πολλά κυνηγία παροσέκειτο· τὴν δὲ
 νεόνυμφον ἐν γήματι ποιμήνους Αρης βιασάμενος, ἐγκύ-
 μονα ἐποίησε, και ὠπολόγησεν ὅσπιν ἰω, και δόρυ ἔδωκεν, τὴν
 χρεῖσιν τὸ μέλλοντος τίκτεσθαι φάσκων ἐν εαυτῷ ἀποκεί-
 σθαι ἀπέκτεινε γού Σεπτήμιος Τουσκίον. Μάμερκος δὲ
 ὡς δίκαιτίας ἦν των θεοῖς, μόνος ἠμέλησε Διμήρης· ἡ
 δὲ καὶ παρὲν ἐπέμψε. σωμαθεσίσας ἡ πολλοῖς ἐκίηνος κυ-
 νηγέτας ἀεῖλε, και τὴν κεφαλὴν και τὸ δέρος τῆ κατηγυνη-
 μὴν γυναικὶ κατέχρησε. Σκιμβράτης δὲ και Μουθίας Β
 οἱ μητρῶδελοι παρείλοντο τῆς χρεῖς. ἀγλακτῆσας δὲ
 ἀεῖλε τοῖς συγγενῆς ἡ ἡ μήτηρ τὸ δόρυ κατέκαυσεν, ως Μένυ-
 λος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

Τελαμῶν ὁ Αἰακῶν και Ἐνδιδίδος, ἐλθὼν εἰς Εὐβοίαν και
 νυκτὸς ἐφυγῆ. ὁ ἡ πατήρ ἀσθόρμνος και τῷ πολιτῶν ἰνὰ
 ὡποσθῆσας, ἔδωκε τὴν χρεῖν καπαποντωθῆναι ἰνὴ τῷ
 δоруφόρων. ὁ ἡ ἐλεήσας ἀπημπούλησε παροσέχουσης ἡ τῆ νεῶς
 Σαλαμῖνι, Τελαμῶν ὠνήσατο ἡ ἡ ἔτεκεν Αἰάντα, ως Ἀρητά-
 δης Κνίδιος ἐν δὲ ἄτερῳ Νησιωτικῶν.

Λούκιος Τρώσιος θυγατέρα εἶχε Φλωρεντίαν ἀπὸ τῆς
 πατρῆδος· τῷ τῷ ἐφθιρε Καλπούρμιος Ρωμῶνος. ὁ δὲ
 παρέδωκε τὴν χρεῖν καπαποντίσας· ἐλεηθῆσα δὲ ὡπο τῶ
 δоруφόρου, παροσέκεται χῆ· τὴν τῆ νεῶς παροσέχουσης
 εἰς Ἰταλίαν, Καλπούρμιος ὠνήσατο, και ἐποίησατο ἐξ αὐτῆς
 Κόντροσκον.

Αἰόλος τῷ χῆ Τυρρῶνιαν βασιλῆς, ἔχεν ἐξ Ἀμφι-
 θεας θυγατέρας ἐξ, και ἴσους ἀρρένας· Μακαραδῆς δὲ ὁ νεῶ-
 πατος ἐρωτῆ φθιρεμίαν, ἡ δὲ παιδίον ἐκύησεν· ἐμπεσοῦσα
 δὲ και ἑξίφοις πεμφθέντος ὡπο τῶ πατρῶς, ἀνομον κρίνασα
 ἐρωτῷ διεχρήσατο. ὁμοίως δὲ και ὁ Μακαραδῆς, ως Σώ-
 φρατος ἐν δὲ ἄτερῳ Τυρρῶνικῶν. Γαπίριος Βόλουκερ,
 γήμας Ἰουλίαν Πούλχραν, ἔχεν ἐξ θυγατέρας, και τοῖς ἰ-
 σοις, ἀρρένας. πύτων ὁ παροσέχουτος Γαπίριος Ρωμανός,
 τῆς ἀδελφῆς ἐρασεῖς Κανουλίαν, ἐγκυον ἐποίησε. μαθὼν
 δὲ ὁ πατήρ, τῆ θυγατεὶ ἑξίφος ἐπέμψεν· ἡ ἡ εαυτῷ ἀεῖλε
 τὸ αὐτὸ ἡ και ὁ Ρωμανός ἐπαροσέχεν, ως Χρυσίππος ἐν τῷ
 παρῶτῳ Ἰταλικῶν.

Αἰείων Αἰείωνυμος Εφέσιος, υἱὸς Δημοστράτου, ἐμί-
 σει γυναικας, ὅνῳ ἡ ἐμίσηγετὸ ἡ δὲ κατὰ χρονον ἔτεκε χρεῖν
 ὡδεσάτιν, Ὀ νόσκελιν τούνομα, ως Αἰεσοτέλης ἐν δὲ ἄ-
 τέρῳ παροσέχουτων. Φαλῆσιος Στέλλος μισῶν γυναικας, ἰππω
 στω ἐμίσηγετὸ ἡ ἡ χῆ χρονον ἔτεκε χρεῖν ὡμορφον ἡ ὠνό-
 μασεν ἰππῶναι. ἐστὶ ἡ τῆ παροσέχουσαν ποιημὴν ἰππῶν, ως
 Αἰμοῖλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

Σαρδάνοι παρὲς Συμυρναίους πόλεμον ἔχοντες παρὲς
 τὰ πύχη ἐσρατοπεδῶσαντο, και ἀπὸ παροσέχουτων ἐπέμψαν
 μὴ παροσέχουτων ἀναχωρήσασθαι, εἰ μὴ τὰς γυναικας στωελ-
 θεῖν ἀπὸ τῆς συγχρησῶσι. τῷ ἡ Συμυρναίων ἀπὸ τῶ ἀνάγκην
 μελλόντων παρὲν κακῶς, παροσέχουτων ἡ μίαν τῶ ὡρημόνων,
 ἡ παροσέχουτων ἀπὸ τῶ παροσέχουτων Φιλάρχῳ, Δε. τῶ πα-
 ροσέχουτων παροσέχουτων, ἀπὸ τῶ παροσέχουτων ἐπέμψαν. ὁ δὲ και
 ἔδρασαν. οἱ ἡ παροσέχουτων τῶ παροσέχουτων, εἰ ἄλωσαν.
 ὅθεν και ἰνὴ παροσέχουτων Συμυρναίους ἐορτῆ λέγεται ἐλδοθεῖα,
 παροσέχουτων venerunt. Itaque hodieque Eleutheria festiuitas,

MARS ex Althæa Meleagrum procreavit * ex Euripidis Meleagro.

SEPTIMIUS Marcellus ducta in vxorem Syl- uia, plerunqve venationibus operam dabat. No- uam autem vxorem Mars sub pastoris specie stu- prauit vi, atque fetu impleuit. falsusque quis esset, stipitem dedit, in quo futura prolis fatum contineri diceret. Interfecit autem Septimius Tuscinum. Mamercus autem cum fertilitatis telluris gratia diis sacrificaret, solam neglexit Cererem. ea aprum ipsi immisit. Hunc is aprum multis collectis venatori- bus interfecit, caputque & pellem desponsæ sibi fe- minæ tradidit: Scimbrates autem & Muthias auun- culi ea virgini ademerunt. quos cum ille iritatus tu- cidasset, mater stipitem cremauit. Sic Merylus ter- tio Italicorum.

TELAMON Æaci & Endeidis F. in Eubœam cum venisset, Peribœā Alcathoi filiam vitiauit, no- ctuque fugit. Pater sentiens hoc, & factum ab ali- quo ciuium suspicatus, filiam cuidam satellitum in mare abiiciendam mandauit. qui motus miseratione, eam vendidit. cumq; mulier esset ad insulam Sa- laminam nauiauecta, Telamon eam emit. peperit autem Aiacem. Reperies historiam hanc apud Are- tadem Cnidium libro de insulis secundo.

L. TROSCIVS filiam habuit ex Patride Floren- tiam, cuius cum à Calpurnio Romano pudicitia es- set imminuta, satelles, cui propterea in mare de- mergendam pater tradiderat, eam misericordia ad- ductus vendidit. nauis autem bona fortuna ad Ita- liam applicata, Calpurnius Florentiam emit, ex eaq; Contruscum sustulit.

ÆOLVS Etruriæ & vicinorum locorum rex ex Amphithea filias sex, totidemque filios habuit. Ho- rum minimus natus Macareus cum fororū vna cor- pus miscuit. ea cum puerulum peperisset, misso à patre ad prolem necandam ense, impium hoc rata, interfecit seipsam. Idem fecit Macareus. Adductum ex Softrati libro rerum Etruscarum secundo.

PAPIRIVS Tolucer ducta in vxorem Iulia Pulcra, sex filios, totidemque filias progenuit. filio- rum natus maximus Papius Romanus Canuliam fororem amore victus grauidam fecit. pater re- cognita, gladium filia misit. ea se confodit. idemque fecit Romanus. Historia est apud Chrysippum pri- mo Italicarum rerum.

ARISTONYMVS Ephesius filius Demonstrati mulieres exosus asinam inuit: quæ suo tempore fi- liam peperit formosissimam, Onoscelin nomine, quod sonat Asininis cruribus præditam. Ab Aristot- elis libro paradoxorum secundo.

FVLVIVS Stellus à mulieribus animo alieno cum equa rem habuit. ea suo tempore filiam edidit perpulcram, cui pater Eponæ nomen indidit. atque hæc dea est equorum procurationem gerens. Age- filaus tertio Italicorum.

SARDIANI bello cum Smyræis contracto, Smyrnam obsederunt, missisque legatis denun- ciarunt se non ante obsidionem soluturos, quam suarum vxorum copiam ipsis Smyræi fecissent. Male tum cum Smyræis actum fuisset, necessita- te circumuentis, nisi quædam formosa ancilla ad dominum suum Philarchum accurrens subiecisset hoc consilii, ancillas ornatas loco liberarum esse mittendas. Quod cum executi essent Smyr- næi, hostes ab ancillis defatigati, in potestatem Smyr- næi, quasi liberarum diceret, apud Smyræos celebratur,

in qua

in qua feruæ liberarum ornatu decoratæ incedunt. A
 Dositheus tertio Lydiacorum. ΑΤΕΡΟΜΑΡΥΣ Gal-
 lorum rex bello Romanos infestans, professus est
 non ante se recessurum, quam Romani suas vxores
 Gallis cognoscendas misissent. Romani cōsilio an-
 cillarum obsecuti, has pro liberis miserunt: & bar-
 bari nimio rei Venereæ abusu fatigati in somnum
 sunt soluti. Retana (ea princeps cōsiliij fuerat) capri-
 fico conscensa in murum evadit, remq; consilibus
 indicat. Ita Romani facta eruptione vicerunt.
 atque hinc festus ancillarum dies sumsit initium.
 Aristides Milesius autor, primo Italicorum. ΒΕΛ-
 ΛΟ Atheniensium contra Eumolpum, cum non suf-
 ficeret commeatus, Pyrauder publicus questor par-
 ce annonam administrans, aliquid de mensura de-
 minuit. Ciues eū prodicionis ideo insimulantes, la-
 pidibus obruerunt. Callisthenes tertio Thracico-
 rum. ROMANIS bellum contra Gallos gerentibus,
 & rebus ad victum quæ pertinent non suppeditan-
 tibus, Cinna mensuram, qua populo solebant fru-
 mentum dimetiri, contraxit. estq; propterea à ciui-
 bus, quasi regnum si affectaret, lapidibus obrutus.
 Aristides III. Italicorum. Bello Peloponnesiaco du-
 rante Pisistratus Orchomenius infensus nobilitati,
 tenuibus fauebat. Itaq; senatus eum per insidias ne-
 cavit, discerptumq; in frustra in sinibus egresserunt,
 erasa (ne vestigia cedris apparerent) terra. Plebeia
 autem turba suspicione facti concitata ad curiam
 concursum vt fecit, Tlesimachus iunior regis filius,
 iurationis conscius, multitudinem avertit, quod di-
 ceret à se conspectū patrem suum qui forma quàm
 humana est augustiore ad Pisæum montē se prori-
 peret. itaq; deceptus est populus. Theophilus secun-
 do Peloponnesiacorū. PROPTER bella cum vicini-
 nis gesta senatus Romanus frumenti in populum
 dimensionem sustulerat: quod Romulus ægre ferēs
 populo restituit, multis potentiorum multatis. Itaq;
 à primarijs est in senatu occisus, frustra que discepti
 in sinibus egesta. Romani autem cum igni ad cu-
 riam concursum fecerunt, crematuri: nisi Iulius
 Proculus vnus de procerum numero dixisset, vi-
 sum abs se in monte Romulum, quouis homine
 ampliorē, ac Deum factum, quod credidere Roma-
 ni, & se receperunt. Aristobulus tertio rerum Itali-
 carum. PELOPS Tantali & Euryanassæ F. ducta
 Hippodamia filios procreauit Atreum ac Thyestam,
 & è Danaide nympha Chrysiptum, quæ & ma-
 iore atq; genuinos amore est profecutus. Laius au-
 tem Thebanus cupiditate impulsus Chrysiptum
 rapuit, comprehensusque ab Atreo & Thyesta, à
 Pelope dignatus est venia, quod amor raptionis
 causa fuisset. Hippodamia verò Atreo & Thyestæ
 hortatrix fuit, vt interficerent Chrysiptum, sciens
 eum inhiaturum regno. cumque id detrectarent, ip-
 sa flagitio manus admouit, ac nocte intempesta,
 dum Laius dormiret, stricto eius gladio Chrysiptum
 fauciauit, gladio in eum defixo. Laius cum in
 necis suspicionem venisset propter gladium, libera-
 tus ab ipso est Chrysipto, qui semimortuus iam ve-
 ritati tulit testimonium. Pelops filio sepulto, Hip-
 podamiam solum vertere coegit. Dositheus in Pe-
 lopidis. ΕΒΙΥΣ Toliæ duos filios ex vxore Nu-
 ceria sustulit, aliumque forma eximia Firmum è
 liberta, quem legitimis habuit cariorem. Nuceria,
 quæ in præuignum animo esset infenso, filios hor-
 tata est vt Firmum interficerent. quod cum il-
 li piè recusassent, ipsa cædem peregit, ac noctu eius cui Firmi corporis custodia erat mandata,

Α ἢ ἀδούλα τὸ κράτος τῶν ἐλευθέρων φοροῦσιν, ὡς Δοσίθεος
 ἐν τρίτῳ Λυδῶν. ΑΤΕΡΟΜΑΡΟΣ Γαλῶν βασιλεὺς
 Ῥωμαίοις πολέμῳ, ἔφη μὴ πρῶτον ἀναχωρῆσαι εἰ μὴ
 ταῖς γυναῖκας εἰς σκωμοσίαν ἐκδώσιν. τῷ δὲ, ἀφ' οὗ συμβεβηκὼς
 θεραπειῶν, πεμφάντων ταῖς δούλαις, καὶ κρηπύστες οἱ
 βρέβαροι τῇ δήκτῳ σκωμοσίᾳ ὑπνώθησαν. ἡ δὲ Ῥητόδωρα
 (αὐτὴ γὰρ ἦν τὸ συμβουλεύουσα) ἀγρίας ἐπιλαβομένη
 σκῆς, ἀναβάνη εἰς τὸ τεῖχος, καὶ μινύψ' ὤϊσ' ὑπὸ ἀποῖσι· οἱ δὲ
 ἐπελθόντες ἐνίκησαν. ἀφ' οὗ καὶ ἐορτὴ θεραπειῶν καλεῖται,
 ὡς Ἀεσιείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Ἰταλικῶν. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
 Β πόλεμον ἔχοντων πρὸς Εὐμόλπον, καὶ τὸν Διελίαν μὴ ἐπαρ-
 χούσης, Πύραυρος ἑταίρας τῷ δημοσίῳ ὑπεσπάρτατο τὸ
 μέτρον, φειδωλῶς χρώμενος· οἱ δὲ ἔχθροισι, ὡς περὶ δότῳ ὑπο-
 πλάσαντες, λιθοβολῶν ἐποίησαν, ὡς Κημισθένης ἐν τρίτῳ
 Θρακικῶν. ΡΩΜΑΙΩΝ πρὸς Γαλοὺς πολεμοῦντων καὶ τῆς
 Διελίας μὴ ἐρχούσης, Κίννας τῷ δήμῳ τὸ σιτόμετρον ὑπε-
 σπάρτασε Ῥωμαίοις, ὡς ἀντιποιοῦν ἄντὸν τὴν βασιλείαν, λι-
 θολάσαν ἐποίησαν, ὡς Ἀεσιείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. Ἐν δὲ
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Πεισίστρατος Ὀρχομενίους τῶν μὲν
 Διελίης ἐμίση, τῶν δὲ Διελίης ἐφίλη. ἐβουλόσαντο οἱ δὲ ἐν
 C τῇ βουλῇ φονεῦσαι, καὶ ἀφ' οὗ φαντες αὐτὸν εἰς τοὺς κάλπους
 ἔλαβον, καὶ τὴν γὰρ ἔξυσαν. ὁ δὲ δημότης ὄχλος, ὑπόνοια
 λαβὼν ἔδραμον εἰς τὴν βουλήν. ὁ δὲ νεώτερος υἱὸς τοῦ βασι-
 λέως Τησίμαχος εἰδὼς τὴν σκωμοσίαν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 σίας ἀπέσπασε τὸ ὄχλον, εἰπὼν ἑωρακέναι τὸ πάρεργον
 ὄρμησις εἰς τὸ Πισαῖον ὄρος φέρεσθαι, μείζονα μορφίῳ ἀνδρῶ-
 που κεκτημένον. καὶ οὕτως ἠπατήθη ὁ ὄχλος, ὡς Θεόφιλος
 ἐν δευτέρῳ Πελοποννησιακῶν. ΔΙΑ τῶν ἀσυγείτονας
 πολέμοις ἡ σύγκλητος τῷ Ῥωμαίων τῶν δήμου τὸ σιτόμετρον
 ἤρε· Ῥωμύλος δὲ ὁ βασιλεὺς βαρέως ἐνέκων, ὡς δὲ ἡμῶν ἀπέ-
 D δακε. πολλοὺς δὲ τῶν μείζονων ἐκόλαζεν. οἱ δὲ φονεῦσαντες
 αὐτὸν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, καὶ ἐφάντες, εἰς τῶν κάλπους
 ἔλαβον. Ῥωμαίοι δὲ μὲν πρὸς εἰς τὴν σύγκλητον ἔδραμον.
 Αἴτιος δὲ Γερχλος τῷ ἐπιστήμῳ αἰὲρ, εἶπε τὸ Ῥωμύλον ἐν
 ὄρῳ ἑωρακέναι μείζονα πόντος ἀνδρῶπου θεὸν γεννηθῆσαι.
 Ῥωμαίοι δὲ πιστεύσαντες, ἀνεχώρησαν, ὡς Ἀεσιόβουλος ἐν
 τρίτῳ Ἰταλικῶν. ΠΕΛΟΨ Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης
 γήμας Ἰπποδάμειαν, ἔχεν Ἀφεία καὶ Θυέστην. ἐκ δὲ Δα-
 ναΐδος νύμφης Χρυσίππου, ὃν πλέον τῶν γησιῶν ἔστρεξε. Λα-
 ἰος δὲ ὁ Θεσπῶνος ἐπιθυμῶν ἤρπασεν αὐτὸν. καὶ συλληφθεὶς
 E ὑπὸ Θυέστῳ καὶ Ἀφείῳ, ἐλέοις ἔτυχε τῷ Πέλοπος ἀφ' οὗ
 τ' ἔρωπα. Ἰπποδάμεια δὲ ἀνέπειθεν Ἀφείᾳ καὶ Θυέστῳ αἰ-
 μαρῆν αὐτὸν, εἰδὴ ἔσομαι ἑφεδρον βασιλείας· τῷ δὲ ἐρησα-
 μένων, αὐτὴ τὰ μῦσαι ταῖς χεῖρας ἔχρυσεν. νυκτὸς γὰρ βαθείας
 κρημνοῦ Λαίου, τὸ ξίφος ἐλκύσασα καὶ βῶσασα τὸν Χρυσί-
 σιππον, εἶχε πατήρησι τὸ ξίφος. ὑπονοηθεὶς δὲ ὁ Λαίος ἀφ' οὗ
 τὸ ξίφος, ῥύεται ὑπὸ ἡμιδμήτῳ τῷ Χρυσίππου πῦρ δὲ ἦσαν
 ὁμολογήσαντος· ὁ δὲ θάψας, τὴν Ἰπποδάμειαν δέξασθαι, ὡς
 Δοσίθεος ἐν Πελοπίδας. ΗΒΙΟΣ Τολίειξ γήμας Νουκε-
 εἶαν, ἔχε δύο παῖδας ἐκ ταύτης. ἔχε δὲ καὶ ἐξ ἀπελευθέρων
 F καὶ ἑλέβεστον Φίρμον, ὃν τῷ γησιῶν μάλλον ἔστρεξε. ἡ
 δὲ Νουκεεῖα πρὸς τὸ πρῶτον μισοποιήσας ἀφ' οὗ κρημνῆ,
 τῶν παῖδας ἀνέπειθεν αὐτὸν αἰμαρῆν. τῷ δὲ ἀπελευθέρων
 ἀποσάντων, αὐτὴ τὸ φόνον ἐνήρησεν, νυκτὸς τῶν θεμαποφύ-

λαχος δ' Ξίφος ἐκλύσασα χερσὶ εἴρωσε τ' κριμφοῦνον,
 ἐγκαταλιποῦσα δ' Ξίφος. τὸ δ' ἄματοφύλακος ὑπο-
 πλάθηντος, ὁ παῖς τὴν δὴν ἄν λέγει. ὁ δ' ἄν τὸν θάλασσαν,
 τὴν γυναικα ἐφυγάδδυσεν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλι-
 κῶν. ΘΕΣΕΥΣ παῖς δὴν ἄν παῖς Ποσειδῶνος, ἔχων δ'
 δὲ Ἰππόλυτης Ἀμαζόνος Ἰππόλυτον, ἐπέγχε μὴδὲν
 Φαίδραν τὴν Μίνως, ἣτις τὴν ποσειδῶνος εἰς ἐπιθυμῶν ἐμ-
 πεσῶσα, τὴν ἑσφὸν ἐπέμψεν ὁ δ' ἀκαταλείψας Ἀθῆνας,
 καὶ εἰς Τροίαν ἄφρονοιο, κωμηγῶν ποσειδῶν-
 χειτο. τῆς δ' ἀφρονοίης ἡ ἀσελγῆς ἀποτυχοῦσα, ψευ-
 δεῖς καὶ τὴν σάφρονος ἐστιστολῆς ἐλάραζε, καὶ βρόχῳ δ' ἑμ-
 αἴρησε. Θησεὺς δ' ἐπιβῆκε, ἠτήσατο τὸν Ποσειδῶνος
 ἀπολέσασθαι τὸ Ἰππόλυτον, ἐκ τῶν τριῶν ἀχῶν αὐτὸν εἶχε
 παρ' αὐτῶν. ὁ δ' παρ' ἀγαλὸν ἐπιβῆκε δῆματός τυχόντι τῶν
 ἐπέμψεν, καὶ ἐπέμψεν τὸν Ἰππόλυτον, οἱ σὺν ἐπέμψαν τὸ Ἰππό-
 λυτον. ΚΟΜΜΙΝΙΟΣ Σούφρ Λαυρεντίνος, ἔχων ἦν
 δὲ Αἰγείας νύμφης Κομμίνιον, ἐπήγαγε μὴδὲν Γιδί-
 κῶν ἢ ἡς ἐραδείσα τὴν ποσειδῶνος καὶ ἀποτυχοῦσα, βρό-
 χῳ κατέστρεψε τὸ βίον, ἐπιτολῆς ἀκαταλείψασα ψευ-
 δεῖς. ὁ δ' Κομμίνιος ἀγαλὸν ἔα ἐγκλήματα, καὶ τὴν
 ζήλω πειθεύσας, ἐπέκαλέσατο τὸν Ποσειδῶνα. ὁ δ' τὴν
 παρ' αὐτῶν δῆματός οὐχουμῶν τῶν ἐδείξε, καὶ οἱ Ἰπποῦ
 τὸν νέον σὺν ἄλλοις ἀπέλεσαν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰτα-
 λικῶν. ΛΟΙΜΟΥ Κελευθῶντος Λακεδαιμόνα, ἔχων
 σὺν ὁ θεὸς παύσασθαι, εἰς παρθένον ἀγαλὸν καὶ ἔπος θυσα-
 σιν. Ἐλένης δὲ ποτε κληρωθείσης, καὶ ποσειδῶντος κερ-
 σμηρῶν, αὐτὸς καταπλάσῃ ἤρπασε δ' Ξίφος, καὶ ἐς τὴν βου-
 χέλιον κρύψας ἐπὶ δάμαλιν κατέστηκεν ὅθεν ἀπέχοντο
 τῆς παρθενοκτονίας, ὡς Αἰσώδημος ἐν τρίτῳ μυθικῆ
 σκωλαγωγῆ. Λοιμοῦ Κελευθῶντος Φθιωτῶν, καὶ φθορῆς
 ἀμυρῶντος χερσὶ εἰς δὲ λωφῆσαι δ' δεινόν, εἰς Παρθε-
 νον τῆς Ἥρας θυώσιν κατ' ἐπὶ αὐτῶν. αἰεὶ δ' τῆς δεισιδαιμονίας
 μὴδὲν κατὰ κλήρον καλεουμένη Οὐδέρεια Λουφῆκα,
 ἀποκαμένη δ' Ξίφος, αὐτὸς καταπλάσῃ ἤρπασε, καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐμπύρων ἔστηκεν ῥάβδον μικρὰν ἔχουσαν σφύραν, δ' ἔξι-
 φος ἐπέσθη δάμαλιν ὑπὸ τῶν τῶν βουχουμῶν. νοήσα-
 τὰ δ' ἡ παρθένο, καὶ τὴν βουχὸν θυώσασα, καὶ τὴν σφύραν
 ἔρασα, κατ' οἰκίαν ἀπέστη, καὶ τὴν ἀδενούνας ἤρμα
 πληθύνουσα διήγαγεν, ἐρράδαται ἐν ἑκάστῳ λέγουσα. ὅθεν καὶ
 νῦν τὸ μυστήριον τελεῖται, ὡς Αἰσείδης ἐν νεαρχιδεκάτῳ Ἰ-
 ταλικῶν. ΦΙΛΟΝΟΜΗ Νυκίμου καὶ Ἀρκαδίας θυ-
 γάτηρ ἐκωμήγει σὺν τῇ Ἀρτέμιδι. Ἄει δ' ἐν γήματι
 ποιμῶν ἐγκυον ἐποίησεν ἢ τὴν τεκῶσα διδύμοις παῖδας, καὶ
 φοβουμῶν τὴν πατέρα, ἔρριψεν εἰς τὸν Ἐρύμανθον. οἱ δ' ἀφ' αὐ-
 τῶν ποσειδῶντος ἀκινδύως ποσειδῶντος, ποσειδῶντος ἐν
 κρίλῃ δρυῖ. Λύχνα δ' ἐμφωλῶσασα τὴν μὴ ἰδίους σκυ-
 μῶν εἰς τὸν ῥοδὸν ἔρριψεν, τοῖς δ' βρέθει δὴν τὴν πατέρα. Τύλι-
 φος δ' ποιμῶν αὐτῶντος ἀφρονοιο καὶ ἀγαλῶν τὴν πα-
 δας, ὡς ἰδίους ἔρασε, τὴν μὴ καλέσας Λύχνα, τὴν δ' Παρ-
 ράσον, τὴν δὲ ἀφρονοιο τὴν βασιλείαν τῶν Ἀρκαδίων, ὡς
 Ζώπυρος Βυζάντιος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. ΑΜΟΤΛΙΟΣ
 ποσειδῶντος Νομίτου τὸν ἀδελφὸν τυραννικῶς ἀφρονοιο, τὴν
 μὴ ἦν Αἰνίον ἐπὶ κωμηγῶν ἀείλει, τὴν δὲ θυγατέρα Σι-
 λουίαν ἐν Ἰουλίᾳ τῆς Ἥρας ἰέρειαν ἐποίησατο. ταύτην Ἄρης ἐγκύμονα ποῖς ἢ τὸν ἔτεκε διδύμοις, ἀμολόγησε τε
 τὴν τυραννῶν τὴν δὴν ἄν. ὁ δ' φοβηθείς, ἀμφοτέρους κατέκοντισε, βαλὼν τὴν τὴν ὄχθας τὴν θυμῶντος.

A mucrone striato lethale vulnus priuigno intulit, in-
 que eo pugionem reliquit. puer custodem suum su-
 spicione liberavit, re ut acta erat explicata. Ebius se-
 pulito filio, vxorem extorrem egit. Dositheus tertio
 Italicorum. THESEVS vero Neptuni F. suscepto
 filio Hippolyto ex Amazone Hippolyta, ei super-
 induxit nouercam Phedra Minois filiam. quæ pri-
 uignum deperire orsa, ad incestum per nutrice in-
 ternunciam sollicitauit. ille relictis Athenis Træze-
 nem se contulit, ibique venando incubuit. Impura
 autem ista cum spe sua decidisset, mendacibus de-
 casto priuigno exaratis litteris, vitam laqueo finijt.
 B Theseus fidem litteris habens, à Neptuno petijt, vt
 Hippolytum perderet. nam ab eo iustum votoꝝ
 habebat. Neptunus Hippolyto ad oram maris cur-
 rum agitanti taurum immisit, quo territi equi Hip-
 polytum contriuerunt. C COMMINIUS Super Lau-
 rentinus ex Egeria nympa filium sustulit Com-
 minium. Gidicam deinde nouercam ei superindu-
 xit. quæ cum deperiret priuignum, & repulsam esset
 passa, suspensio se vite exiuit, calumniolis post se
 relictis litteris. Comminius cognitis criminibus, fi-
 demque habens obrectationi, Neptunum inuo-
 cauit. Is puero curru vehenti obiecit taurum, quo
 consternati equi eum raptando perdiderunt. Dositheus
 tertio Italicorum rerum. Pestilentia Lacedæ-
 monē vigente, diuinitus significatum est cessaturā
 luem, si pro more generosam immolarent virginē.
 Helena autem cum esset aliquando forte ducta, &
 ornata produceretur, aquila devolans gladiū abri-
 puit, & in armenū deferens buculæ imposuit. quo
 factum est vt cæde virginis abstineretur. Aristode-
 mus tertia congerie fabularum. FALERIIS graf-
 tante peste, oraculo indicatum est finem fore mali,
 si quotannis lunoni virgine litarent. Ea superstitio
 cum perduraret, sorte lecta victimæ loco Valeria
 Luperca, strictum ab ea gladium rapuit aquila, de-
 positoque in ea quæ comburenda igni erant bac-
 cillo, cui exiguus erat præfixus malleus, gladiū inie-
 cit buculæ cuidam propter templum pascenti. Id
 intelligens virgo, bucula mactata rem sacram fecit,
 sublatoque malleo secundum domos circumiuit, le-
 nique ictu excitauit ægrotantes, Valere vnique
 dicens. Atque hinc est, quod illa sacra in hunc vsq;
 diem peraguntur. Aristides xi libro Italicorum.
 PHILONOME Nyctimi & Arcadiæ filia, ve-
 natum cum Diana solebat proficisci. Illam Mars
 pastoris sumta forma vitiauit, ac fetu impleuit.
 E Geminos cum partu edidisset, patris metu in Ery-
 manthum eos abiecit: ij fatali quodam providentiæ
 decreto incolumes delapsi sunt in excauatam quer-
 cum. Lupa autem, quæ ibi suum habebat lustrum,
 suis catulis in fluuium abiectis, mammam infantibus
 præbuit. Tyliphus pastor, qui suis istud vidisset
 oculis, sustulit pueros, ac pro suis educauit, nomina-
 tos Lycastum & Parrasium, qui & in regnū Arca-
 diæ successerunt. Ita sane refert Zopyrus Byzantius
 libro historiarum tertio. AMVLIVS fratrem Nu-
 mitorem tyrannice tractans, filium eius Anitum
 F in venatione interfecit: & filiam Syluiam Iu-
 liam lunonis sacerdotem fecit. Hanc Mars præ-
 gnantem reddidit. cumque gemellos partu edi-
 disse, tyranno veritatem ipsa confessâ est. Is in me-
 tum venit, proiecitq; vtrumque ad ripam Tiberis.

anne a
 los aleb
 stus, qui
 uit, Rem
 qui Rom
 Italicis.
 sandra i
 phium e
 iiii Pelc
 Maxi
 Samni
 illos col
 stuprata
 lentino,
 trem Fal
 eripuit, &
 matrem
 tentia ab
 stris Ne
 euntis si
 Sed in eu
 enim inf
 thone Sa
 HERC
 hospitiu
 ac patri
 culem, ab
 eorum. P
 delis, ho
 faber zra
 obtulit, v
 ristum d
 autem m
 quæstio
 lize vrbs
 Cenforin
 sent torm
 qui equum
 vt in eum
 primum i
 equum co
 ipse prim
 monte Ta
 imperant,
 licorum.
 vxore, Oc
 eamque v
 F. ea rapt
 non adfe
 iecit, imm
 rum Italic
 beret filia
 custodiuit
 cum lude
 victus rap
 cum non c
 dedit, qui
 Latinum a
 totes prof
 xander Po
 HEGES
 ta Delpho
 sede pone
 furus esset
 H r
 τὸν ποῦ

amne autem deveci sunt ad locum, vbi lupa catu-
 los alebat. Lupa his abiectis nutriuit infantes: Fau-
 stus, qui spectandæ rei intervenerat, pueros educa-
 uit, Remi & Romuli nominibus impositis. Hi sunt
 qui Romam condiderunt. Narratio est Aristidæ in
 Italicis. Post Ilij excidium Agamemno cum Ca-
 sandra interfectus est. Orestes autem apud Stro-
 phium educatus, necem patris vltus est. Pyrauder
 iiii Peloponnesiacorum. FABIVS FABRICIANVS,
 Maximi cognatus, diripiens Tuxium principem
 Samnitium urbem, Venerem Victricem, quæ apud
 illos colebatur, Romam misit. Huius vxor Fabia
 stuprata à formoso quodam iuvene Petronio Va-
 lentino, maritum dolo interfecit. Fabia autem fra-
 trem Fabricianum etiamnum infantem periculo
 eripuit, & alio furtim educandum misit. is adultus
 matrem adulterumque occidit, estque senatus sen-
 tentia absolutus. Dositheus tertio Italicorum. BV-
 SIR is Neptuni & Anippæ Nilo genita F. præter-
 euntes simulata hospitalitate exceptos maçtabat.
 Sed in eum maçtatorum vltio vindicauit. Hercules
 enim infidias sentiens claua eum peremit. Ex Aga-
 thone Samio.

HERCVLES Geryonis boues per Italiam agens,
 hospitio vsus est Fauni regis, qui Mercurij fuit filius,
 ac patri immolare hospites solebat: is aggressus Her-
 culem, ab ipso est trucidatus. Dercyllus tertio Itali-
 corum. PHALARIS Agrigëtinorum tyrannus cru-
 delis, hospites torquebat & excruciebat. Perillus
 faber ærarius æream buculam confecit, tyrannosq;
 obtulit, vt in ea peregrinos viuos cremaret. Phala-
 ristum duntaxat iustus, ipsum iniecit. videbatur
 autem mugitum edere bucula. E secundo libro
 quæstionum siue caufarum. ÆGESTÆ, quæ Sici-
 liæ vrbs est, sævus quidam fuit tyrannus Æmilius
 Censorinus, donis eos afficiens, qui noua inuenif-
 sent tormenta. Erat quidam Aruntius Paterculus,
 qui equum æream fabricatus dono dedit tyranno,
 vt in eum conijceret cruciandos. Tyrannus tunc
 primum ius secutus, ipsum tormenti auctorem in
 equum coniecit, vt quos aliis parauerat cruciatus,
 ipse primus experiretur. * eum comprehensum de
 monte Tarpeio deiecit. Et videntur qui crudeliter
 imperant, ab illo dicti Æmilij. Aristides quarto Ita-
 licorum. EYENVS Martis & Steropes F. ex Alcippa
 vxore, Oenomai filia, progenuit filiam Marpissam,
 eamque virginem adseruauit. Idas autem Apharei
 F. ea rapta profugit. quem Euenus persequens cum
 non adsequeretur, in Lycornam fluvium sese con-
 iecit, immortalisq; est factus. Dositheus primo re-
 rum Italicarum. ANIVS Etruscorum rex cum ha-
 beret filiam eleganti forma Saliam, virginem eam
 custodiuit. Cathetus autem primi nominis homo
 cum ludentem eam vidisset, amore captus atque
 victus rapuit, Romamq; abduxit. Pater infecutus
 cum non consequeretur, in profluentem sese saltu
 dedit, qui ab eo est dictus Anio. Cathetus è Salia
 Latinum ac Salium procreauit, nobilissimarum au-
 tores profapiarum. Hæc Aristides Milesius, & Ale-
 xander Polyhistor tertio Italicorum.

HEGESISTRATVS Ephesus ciuili nece perpetra-
 ta Delphos fugit, scitatusq; deum est vbinam locorū
 sedē poneret. Respondit Apollo, ibi vbi rusticos vi-
 surus esset choreas ducere frōtibus oliuæ coronatos.

ΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΣ δῆρ Εφέσιος ἐμφύλιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς Δελφοὺς, καὶ ἠρώτα τὸ
 θεὸν ποῦ οἰκέσειεν. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀνείπειν ἔνθα ἀνὶ ἴδην χορδαίοντας ἀγροίχους θαλλοῖς ἐλάμας ἐσφρανωμένους.

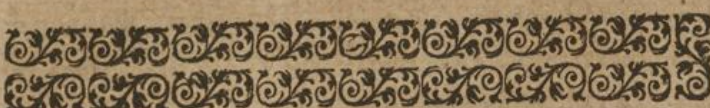
οἱ δὲ πρῶτοι ἐξήσαν ἐν τόπῳ ἔνθα λύγανα ἔω φωλθύουσα
 νεοτόχους καὶ τὸς μὲν σκύμους ἔρριψε, τὰ δὲ βρέφη ἔδεφε. Φαύ-
 στος δὲ ποιμὴν αὐτόπτης γρόμμος τοῖς παιδάς ἀνέθρεψε, καὶ
 τὸ μὲν Ρώμῳ, τὸ δὲ Ρώμῳ πρῶτον προσήγαγε, τὸς κτίσας
 Ρώμης, ὡς Ἀεσιείδης Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἰταλικαῖς. ΜΕ-
 ΤΑ τὴν Ἰλίου δῆσον Ἀγαμέμνων μετὰ Κασάνδρας ἀνῆρέθη.
 Ορέτης δὲ πρῶτον Στρυφίῳ ἀναβραφεὶς τὸς φοῖβος τὸ παῖδος
 ἐπιμνήσατο, ὡς Πύρρονος ἐν τετάρτῳ Πελοποννησιακῶν.
 ΦΑΒΙΟΣ ΦΑΒΡΙΚ. τὸ μέγαλον συγγῆης Φαβίου, πορήσας
 Τούξιον μητροπολιν Σαυνιτῶν, τὴν παρ' αὐτοῖς ἡμφαδρῶν
 νικηφόρον Ἀφροδίτῃ ἐπέμψεν εἰς Ρώμην. τοῦτου γυνὴ
 Φαβία μοιχευθεῖσα ὑπὸ Ἰανὸς ἀπορετοῖς νεδύου τοῦ Ἰομά
 Πέδωνίου Ουδηντίνου, τὸ ἀνδρα ἐδόλοφόνησε. Φαβία δὲ τὸ
 ἀδελφὸν ἐπὶ νήπιον Φαβρικιανὸν τῶν κινδύων ἔρρύσατο, καὶ
 ἐπέμψε κρύφα βραβησοῦμον. ἀκμάσας δὲ ὄνειαίας τὴν τε
 μητέρα καὶ τὸ μοιχὸν ἀπέκτεινε, καὶ ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συ-
 κλήτου, ὡς ἰσορρῆ Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ πᾶς Προσιδῶνος καὶ Ἀνίπτης τῆς Νείλου
 τὸς παριόντας ὑποῦλω φιλοξενία κατέθηκε μετῆλθε δὲ αὐ-
 τὸν ἢ τετελευτησάντων νέμεισι. Ηρακλῆς γὰρ ὅπτι τελεῖται τῶ
 ῥοπάλω διεχρήσατο, ὡς Ἀγάθων Σάμιος. ΗΡΑΚΛΗΣ τὰς
 Γηρυόνοιο βουδ' ἐλαύνων δι' Ἰταλίας ἐπέξενώθη Φάυνῳ βασι-
 λεί, ὃς ἔω Ἐρμού πᾶς, καὶ τοῖς γε ξένοις ὅ ἡγήσαντι ἔθυσεν ὅπτι-
 χρήσας δὲ Ἡρακλῆς, ἀνῆρέθη, ὡς Δέρκυλλος ἐν τρίτῳ Ἰ-
 ταλικῶν. ΦΑΛΑΡΙΣ Ἀκραγυτίνων τύραννος ἀπόταμος, τὸς
 παριόντας ξένοις ἐσφρόλου καὶ ἐκόλαζε. Πέριλλος δὲ τῆ τε-
 χνῆ χαλκουργῆς, δάμαλιν κατασκιάσας χαλκῶν, ἔδωκε δὲ
 βασιλῆϊ, ὡς αὐτὸς ξένοις κατασχῆ ζῶντας ἐν αὐτῇ ὁ δὲ μόνον
 τότε γρόμμος δίκμος, αὐτὸν ἐπέδωκεν. ἐδόκη δὲ μυκηθμὸν αἰα-
 διδοῖν ἢ δάμαλιν, ὡς ἐν δούτρω Αἰκίαν. Ἐν Αἰγῆσθι τῇ
 πόλῃ τὸ Σικελίας ἐγγεστός ὤμος τύραννος, Αἰμύλιος Κει-
 θρεῖνος. οὗ τὸς κακίοντα βασιανήσια κατασκιάσαντας
 ἔδωκε δόκει. εἰς δὲ ἴσ Αἰριώπιος Πατέρκυλλος δημιουργή-
 σας ἵππον, χαλκῶν τὰς πρῶτην μὲν δῶκεν ἔδωκεν, ἵνα ἐδη-
 λῆ αὐτοῖς. ὁ δὲ τότε πρῶτον νομίμως ἀναβραφεὶς, τὸ χαιρισά-
 μνον, πρῶτον ἔδωκεν ὡς αὐτὸς ἐπένοισε βάσανον δῆσις,
 αὐτὸς πάθη πρῶτος. τοῦτον Κυλλαβῶν ἀπὸ τῆς Ταρπίου ὄρεος
 ἔρριψε. καὶ δοκῶσιν οἱ ἀπόταμος βασιλῆσαντες ἀπὸ ἐκεί-
 νου Αἰμύλιοι πρῶτον ἔδωκεν, ὡς Ἀεσιείδης ἐν τετάρτῳ
 Ἰταλικῶν. ΕΤΗΝΟΣ Ἀρεος καὶ Στερόπης, τὸ Οἰνομάου γῆ-
 μας Ἀλκίωπην, ἐγγῆνησε θυγατέρα Μάρπιασθρ, ἡν παρ-
 θένον ἔφευρε. Ἴδας ὁ Ἀφάρητος καὶ ἀρπάσας ἐκ χρῆσ
 ἔφυγεν. ὁ δὲ πατὴρ διώξας, καὶ μὴ συλλαβῶν, εἰς τὸ Λυκῆρμαν
 ἔρριψεν ἑαυτὸν ποταμὸν, καὶ ἀθάνατος ἐγγετο, ὡς Δοσίθεος ἐν
 πρῶτῳ Ἰταλικῶν. ΑΝΝΙΟΣ δὲ Τούσκων βασιλῆς, ἔχων θυ-
 γατέρα ἄμορπον, τοῦ Ἰομά Σαδῆαν παρθένον ἐτήρη. Κάθη-
 τος δὲ ἐκ τῆς ὅπτι σῆμῶν ἰδῶν τὴν παρθένον παύζουσαν, ἠε-
 ἔθη, καὶ μὴ ἐγγῶν τὸ ἔρωτα, ἠρπασε καὶ ἤγαγε εἰς Ρώμην. ὁ δὲ
 πατὴρ ἐπιδιώξας, καὶ μὴ συλλαβῶν ἤλατο εἰς τὸ Παρέουσιον
 ποταμὸν, ὃς Ἀνίων μετωνομάσθη. τῇ δὲ Σαδῆα συγγερόμμος
 Κάθητος, ἐποίησε τὸ Λατίνον καὶ Σαδῆον, ἀφ' ὧν οἱ ἀγροῖα-
 τῶν κατήγον τὸ γῆμος, ὡς Ἀεσιείδης Μιλήσιος καὶ Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ Πολύστρω ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

ΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΣ δῆρ Εφέσιος ἐμφύλιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς Δελφοὺς, καὶ ἠρώτα τὸ
 θεὸν ποῦ οἰκέσειεν. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀνείπειν ἔνθα ἀνὶ ἴδην χορδαίοντας ἀγροίχους θαλλοῖς ἐλάμας ἐσφρανωμένους.
 dd ij

ἡμόμοτος ὅτι τὸ ποινὴ Ἀσίας, καὶ θεασάμενος φύλλοις ἐλάϊας ἐφεφανωμένοις γεωργεῖ καὶ χορδύοντας, ἐκπίπει αὐτὸν πόλιν, καὶ ἐκδήσειεν Ἐλαίουντα, ὡς Πυθοκλῆς Σάμιος ἐν τρίτῳ Γεωργικῶν. ΤΗΛΕΥ. Ὁδυσεύς καὶ Κίρκης, ὅτι ἀλάζηται τὰ πατρὸς πεμφθεῖς, ἔμαθε πόλιν κείσασιν ἔνθα αὐτὸν ἴδῃ γεωργεῖ ἐφεφανωμένοις καὶ χορδύοντας. ἡμόμοτος ὅτι Ἰαῖνα πόλιν τῆς Ἰταλίας, καὶ θεασάμενος ἀρχαίους παρηνίνοισι κλάδους ἐφεφανωμένοις καὶ ὀρχήσει παρσευκαρδύοντας ἐκπίπει πόλιν, ἀπὸ τῆς συκκρημάτος Πρίνιστον ὀνομάσας, ἡμῶσι παρσευκαρδύοντας, Πρίνιστον καλεῖσιν, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

A Quod cum ille in quadam Asia regione deprehendisset, urbem ibi condidit, & ab oleis Elæuntem appellavit. Hoc invenies scriptum in tertio libro Pythoclis Samij de rebus rusticis. TELEUVVS Vlyssis è Circe F. missus ad indagandum patrem, monitus est vt ibi urbem conderet, vbi terra gerentes agricolas saltare videret. cumque in quendam Italæ locū venisset, offendit Colonos ramis ilignis redimitos, choreis vacare. itaque urbem ibi condidit, & ab eventu Prinistum (est enim ilex Græcis prinos) nominavit. Romani eam urbem voce detorta Prænestæ appellant. Sic commemorat Aristocles libro B rerum Italicarum tertio.

PLVTARCHOY

περὶ τῆς Ρωμαίων τύχης.

PLVTARCHI

De fortuna Romanorum commentariolus.

Ἰ πολλοὶς πολλάκις ἠγωνισμένη καὶ μεγάλῳ ἀγῶνι ἀρετῇ καὶ τύχῃ παρὸς ἀλλήλους μέγιστον ἀγωνίζοντι τὸ παρῆντα, περὶ τῆς Ρωμαίων ἡγεμονίας διεδικάζομεθα ποτέρας γέροντες ἔργον, καὶ ποτέρας τὴν τιλικαύτιον διδάμιν γενένηκεν. οὐ γὰρ μικρὸν ἔσται τῆς περιγμορδῆς τῆς τοῦ μῦθου, μάλλον ὅτι ἀπολόγημα παρὸς κατηρεῖδον κατηρεῖται ὅτι ἀρετῇ μὲν, ὡς καλὸν, ἀνοφελές δὲ τύχῃ ὅτι, ὡς ἀβέβαιον μὲν, ἀγαθὸν δὲ. καὶ τὸ μὲν ἀκαρπὰ ποιῆν λέγουσι τὸ ὅτι, ἀπίστα δαρφέστα. ἡ δὲ οὐκ οὐχὶ λέξῃ τῆς ἑτέρας τῆς Ρώμης παρσευκαρδύσεως, ἢ λισιτελέστατον ἀρετῇ εἰ τιλικαύτιον τὸ ἀγαθὸν δέδρακεν ἀγαθὰ ἢ βέβαια ὅταν ἀτυχίαν γέροντες ἢ δὲ τσοδοτὸν ἀδεδωκε τρεῖσιν ἰων μὲν οὐκ ὁ ποιητῆς, ἐν τοῖς διχα μέτρον, καὶ καταλαγάδιον αὐτῶν γεγραμμένοις, φησὶν, ὁμοιοτάτων παρσευκαρδύσεως τῆς τυχῆς οὐσαν, ὁμοιοτάτων παρσευκαρδύσεως γίνεσθαι δημιουργῶν ἀξιοῖσιν ἀμφοτέρω, παρσευκαρδύσειν ἀμφοτέρω, εἰς δόξαν ἀγαθῶν, εἰς διδάμιν, εἰς ἡγεμονίαν. ἢ δὲ τὰ πολλὰ μὲν ἐξ ἀριθμοῦ μόνον ἀντί τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν καὶ φέρονται τὰ πάντα φύσιν, οἱ μὲν τυχῆς εἰς νομίζουσι, οἱ δὲ τῆς φιλίας. δὲ καλὸν ἢ τῆς Ρώμης καὶ τῆς ἡγεμονίας ὁ ἀνεστῶς λόγος ἀξίωμα παρσευκαρδύσειν. εἰ δὲ παρσευκαρδύσειν αὐτὸ ὡς παρσευκαρδύσειν καὶ ταλαπηνίας καὶ οὐρανοῦ καὶ ἄστρον, ποτέρον καὶ τυχῆς σιμῆσθαι ἢ καὶ παρσευκαρδύσειν. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν εἰ καὶ παρσευκαρδύσειν ἀλλήλους αἰεὶ πολεμοῦσι καὶ ἀρετῆς τυχῆς καὶ ἀρετῆς, παρσευκαρδύσειν τιλικαύτιον σύμπεξιν ἀρετῆς καὶ διδάμειως εἰκός ἐστίν αὐτῶν παρσευκαρδύσειν σιμῆσθαι, καὶ σιμῆσθαι ὅτι τελεῖσθαι καὶ σιμῆσθαι τὰ ἀνδραγαθῶν ἔργων ὅτι καλλίστην, ὁρθῶς ὑπονοῶν οἰομαί. καὶ νομίζω, κατὰ τὸν Πλάτων φησὶν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς, ὡς ἀνακρίων τε καὶ παρσευκαρδύσειν, γενέσθαι τὸν σύμπεξιν ἡγεμονίαν, ἵνα παρσευκαρδύσειν τε γῆς καὶ ἀπὸς γῆς μὲν, ὅτι ἐμβριχῆς καὶ γαστριμῶν αὐτῶν σύμπεξιν ἀρετῆς, πρὸς ὅτι παρσευκαρδύσειν, καὶ μορφῶν καὶ κινήσειν (αἱ δὲ ἐν μέσῳ φύσις, ὕδωρ καὶ ἀρ, μαλάξασθαι καὶ σιμῆσθαι, τὴν ἑατέρου ἀκρῶν ἀνομοιοτήτα σιμῆσθαι, καὶ ἀνεμίξασθαι τὴν ὕλην διὰ αὐτῆς) οὕτως ἀρετῆς καὶ ὅτι τὴν Ρώμην ἀνομοιοτάτων γέροντες μετὰ τοῦ τυχεῖν καὶ ἀρετῆς ἐκείνου καὶ σιμῆσθαι.

IRTVTI & Fortunæ, quæ multa sæpe numero & magna invicem certamina sustinuerunt, maximum in præsentia certamen est de Romanorum imperio, vtra eius autor fuerit, vtra tantam ei imperio potentiam pepererit. Vtra vicerit, ea magnum suæ præstantiæ testimonium, atque adeo magnum depellendi criminis, quod ei intentatur, argumentum reportabit. Accusatur enim virtus, vt pulcra quidem, cæterum inutilis quæ sit: fortuna, vt bona quidem, sed instabilis. & illius labores fructu, huius dona fide carere aiunt. Quis vero neget virtutem, si ei res Romana addicatur, longe utilissimam esse, quæ bonis tot bona parauerit? vel fortunam, si penes hanc victoria steterit, stabilissimam, cum quæ dedit, tanto iam tempore conseruauerit? Ion poeta in his quæ soluta oratione scripsit, Fortunam ait, & sapientiam, cum sint inter se dissimilimæ, simularum rerum effectrices esse. augent ambæ & ornant viros ad gloriam, potentiam, imperium evehunt. Quorsum attinet longam enumerationem instituere: ipsam quæ nobis omnia gignit atque profert naturam alii Fortunam esse arbitrantur, alii Sapientiam. Itaque præsens disputatio Romæ magnam suspiciendamque conciliabit dignitatem, si de ea id quod de terra, mari, cælo, sideribus solet fieri, disquirimus Fortunamne an providentiam autorem habeat. Equidem hoc me recte opinor censere, Fortunam & Virtutem, tametsi maxima & continentia inter se gerunt bella, tamen ad tanti compagem imperii atque potentiam tantæ structuram pace composita conuuisse, humanorumque operum pulcherrimum communicatis operis absoluisse. Plato affirmat ex igni & terra, vt necessarijs primisque, vniuersum mundum coaluisse, ita vt & videri posset & tangi: terra grauitatē & stabilitatem cōferente, igni autem colorem, formam, motum: reliquis in medio interpositis naturis aqua, & aere mollientibus & restinguentibus, itaque extremorum dissimilitudinem compingentibus, atque fundamenta Romæ iecit Tempus cum Deo, Fortunam & Virtutem coniunxit atque commiscuit,

vt virtus
hominum
necesse
piternu
bentib
Sicut e
munda
mixta
præber
tatis
xum
pactis
turbat
ante qu
tis mag
etiam r
opportu
potentij
inter se
quis, vel
ror ac m
res naçta
tes & pop
rina regn
cui inno
in pacatu
acto. que
instruço
fuisse, pro
verò tanq
cere mihi
dites Vir
placidus
ruboris n
honoris
post se in
tem Virtu
Arma
Magn
hi aduer
permixtu
hostium.
aiunt, &
Fabij, &
Marium
Sczuola
Num & h
rem pulce
telis, & p
te obloq
sum? T
proficisc
Terror
Fortunæ
spes arrog
Non ea v
veltigij
guafertur
sed sicut S
transijt, sp
gigratiar
na Persis
set Maced
Egyptum
tulisset, &
Aigyp
Aigyp
Aigyp